Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1380/2013,**

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta

(EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EU) N:o 1385/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013	L 354	86	28.12.2013

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 369, 24.12.2014, s. 79 (1380/2013)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1380/2013,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2013,

yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3])

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 2371/2002 ([4]) perustettiin yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan mukaista elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä varten.

(2) Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvat meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen sekä niitä hyödyntävän kalastuksen hoito. Lisäksi yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvat politiikan tavoitteita tukevien markkina- ja rahoitustoimenpiteiden osalta makean veden elolliset luonnonvarat ja vesiviljelytoimet sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, jos kyseistä toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai unionin vesillä, mukaan luettuina kolmansien maiden lipun alla purjehtivien ja niissä rekisteröityjen kalastusalusten toiminta, taikka jos sitä harjoittavat unionin kalastusalukset tai jäsenvaltioiden kansalaiset, lippuvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta ja ottaen huomioon 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ([5]) (UNCLOS) 117 artiklan määräykset.

([1]) EUVL C 181, 21.6.2012, s. 183.
([2]) EUVL C 225, 27.7.2012, s. 20.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. helmikuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 17. lokakuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. joulukuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa (EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59).
([5]) Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus ja sen XI osan soveltamiseen liittyvä sopimus (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3).

▼B

(3) Virkistyskalastuksella voi olla huomattava vaikutus kalavaroihin, ja jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että sitä harjoitetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa yhteensopivalla tavalla.

(4) Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi varmistettava, että kalastus- ja vesiviljelytoimilla edistetään ympäristön ja talouden kestävyyttä sekä sosiaalista kestävyyttä pitkällä aikavälillä. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan olisi kuuluttava sääntöjä, joilla pyritään varmistamaan unionissa kaupan pidettyjen tuotteiden jäljitettävyys, turvallisuus ja laatu. Yhteisen kalastuspolitiikan olisi lisäksi edistettävä tuottavuutta, kohtuullisen elintason saavuttamista kalastusalalla, elintarviketurvaa ja markkinoiden vakautta, ja sen olisi turvattava elintarvikkeiden saatavuus ja se, että tarjonta kohtaa kuluttajat kohtuullisin hinnoin. Yhteisen kalastuspolitiikan olisi annettava panoksensa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaan Eurooppa 2020 -strategiaan ja autettava saavuttamaan siinä asetetut tavoitteet.

(5) Unioni on UNCLOSin ([1]) sopimuspuoli, ja se on neuvoston päätöksen 98/414/EY ([2]) nojalla 4 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ([3]) määräysten täytäntöönpanosta, jäljempänä 'YK:n kalakantasopimus', osapuoli, ja se on neuvoston päätöksen 96/428/EY ([4]) nojalla aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden edistämisestä 24 päivänä marraskuuta 1993 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön sopimuksen ([5]) sopimuspuoli.

(6) Kyseisissä kansainvälisissä asiakirjoissa määrätään ennen kaikkea luonnonvarojen säilyttämistä koskevista velvoitteista, muun muassa velvoitteista toteuttaa säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä meren luonnonvarojen palauttamiseksi kestävän enimmäistuoton mahdollistaville tasoille sekä kansalliseen lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla että aavalla merellä ja tehdä tätä varten yhteistyötä muiden valtioiden kanssa, velvoitteista soveltaa kalakantojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen laajasti ennalta

([1]) Neuvoston päätös 98/392/EY, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998, 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ja sen XI osan soveltamiseen liittyvän 28 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 1).

([2]) Neuvoston päätös 98/414/EY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998, hajallaan olevien (talousvyöhykkeiden sisällä ja niiden ulkopuolella liikkuvien) kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen ratifioinnista Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 14).

([3]) Sopimus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 16).

([4]) Neuvoston päätös 96/428/EY, tehty 25 päivänä kesäkuuta 1996, yhteisön suorittamasta aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymisestä (EYVL L 177, 16.7.1996, s. 24).

([5]) Sopimus kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä aavalla merellä toimivien kalastusalusten osalta (EYVL L 177, 16.7.1996, s. 26).

▼B

varautuvaa lähestymistapaa, velvoitteista varmistaa säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden keskinäinen yhteensopivuus meren luonnonvarojen esiintyessä lainkäyttövallan suhteen asemaltaan erilaisilla merialueilla sekä velvoitteista ottaa asianmukaisesti huomioon merien oikeutettu käyttö muihin tarkoituksiin. Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi sen vuoksi myötävaikutettava siihen, että unioni täyttää mainittuihin kansainvälisiin välineisiin perustuvat kansainväliset velvoitteensa. Kun jäsenvaltiot toteuttavat säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa saamansa toimivallan mukaisesti, niiden olisi myös toimittava kaikilta osin mainittuihin kansainvälisiin asiakirjoihin perustuvien kansainvälisten säilyttämis- ja yhteistyövelvoitteiden mukaisesti.

(7) Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyssä kestävän kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat toteuttamaan toimia monien kalakantojen jatkuvan hupenemisen torjumiseksi. Sen vuoksi unionin olisi parannettava yhteistä kalastuspolitiikkaansa varmistaakseen, että pyydettävät kannat elvytetään meren elollisia luonnonvaroja hyödynnettäessä kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi kohtuullisen ajan kuluessa ja pidetään niillä tasoilla. Nämä hyödyntämistasot olisi saavutettava vuoteen 2015 mennessä. Kyseisten hyödyntämistasojen saavuttamisen myöhempänä ajankohtana olisi oltava sallittua vain, jos niiden saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä vaarantaisi vakavasti kyseisten kalastuslaivastojen sosiaalisen ja taloudellisen kestävyyden. Vuoden 2015 jälkeen kyseiset tasot olisi saavutettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa vuoteen 2020 mennessä. Jos kyseisten tasojen määrittämiseksi ei ole riittävästi tieteellistä tietoa, voidaan harkita arvioituja parametrejä.

(8) Sekakalastuksen kestävään enimmäistuottoon liittyvissä hoitopäätöksissä olisi otettava huomioon se, että sekakalastuksessa on vaikeaa kalastaa kaikkia kantoja samanaikaisesti kestävää enimmäistuottoa noudattaen, erityisesti jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että käytettyjen pyydysten valikoivuutta lisäämällä on erittäin vaikea välttää "pullonkaulalajeja". Tällaisissa olosuhteissa asianmukaisia tieteellisiä elimiä olisi pyydettävä toimittamaan lausuntoja soveltuvista kalastuskuolevuuden tasoista.

(9) Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi varmistettava johdonmukaisuus kalastusta koskevien tavoitteiden kanssa, jotka on vahvistettu luonnon monimuotoisuutta koskevasta strategisesta suunnitelmasta 2011–2020 tehdyssä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kokouksen päätöksessä, ja Eurooppa-neuvoston 25 ja 26 päivänä maaliskuuta 2010 hyväksymien biodiversiteettitavoitteiden kanssa.

(10) Meren elollisten luonnonvarojen kestävän hyödyntämisen olisi perustuttava ennalta varautuvaan lähestymistapaan, joka perustuu perussopimuksen 191 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ennalta varautumisen periaatteeseen, ja käytettävissä oleva tutkimustieto olisi otettava huomioon.

▼B

(11) Yhteisen kalastuspolitiikan olisi edistettävä meriympäristön suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävää hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista viimeistään vuoteen 2020 mennessä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ([1]) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään.

(12) Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi myös tuettava ravintoarvoltaan korkeiden elintarvikkeiden toimittamista unionin markkinoille ja unionin markkinoiden riippuvuuden vähentämistä elintarvikkeiden tuonnista. Sillä olisi myös edistettävä suorien ja välillisten työpaikkojen luomista ja rannikkoalueiden talouskehitystä.

(13) Kalastuksenhoidossa on tarpeen ottaa käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa, kalastustoiminnan ympäristövaikutuksia olisi rajoitettava ja tahattomia saaliita olisi mahdollisimman paljon vältettävä ja vähennettävä.

(14) On tärkeää, että yhteisen kalastuspolitiikan hallinnointi perustuu hyvän hallinnon periaatteisiin. Kyseisiin periaatteisiin kuuluvat parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuva päätöksenteko, sidosryhmien laaja osallistuminen sekä pitkän aikavälin näkökulma. Yhteisen kalastuspolitiikan hallinnoinnin onnistumisen kannalta on tärkeää, että unionin tason sekä alueellisen, kansallisen ja paikallisen tason vastuut on määritelty selkeästi ja että toteutettavat toimenpiteet ovat keskenään yhteensopivia ja yhdenmukaisia unionin muiden politiikkojen kanssa.

(15) Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi edistettävä kalastusalan toimijoiden turvallisuutta ja työoloja.

(16) Yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi tarvittaessa otettava kaikilta osin huomioon eläinten terveyteen ja hyvinvointiin sekä elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen liittyvät näkökohdat.

(17) Koska kaikki Euroopan meriä ja valtameriä koskevat asiat kytkeytyvät toisiinsa, yhteinen kalastuspolitiikka olisi pantava täytäntöön tavalla, joka on yleisesti yhdenmukainen muiden unionin politiikkojen kanssa ja joka ottaa erityisesti huomioon vuorovaikutuksen muilla meripolitiikan aloilla toteutettavan unionin toiminnan kanssa. Olisi varmistettava, että eri alojen politiikkoja hallinnoidaan johdonmukaisesti Itämeren, Pohjanmeren, Kelttienmeren, Biskajanlahden ja Iberian niemimaan rannikon sekä Välimeren ja Mustanmeren alueilla.

(18) Unionin kalastusaluksilla olisi oltava yhtäläinen pääsy unionin vesille ja yhtäläinen mahdollisuus hyödyntää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen piiriin kuuluvia luonnonvaroja.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

▼B

(19) Voimassa olevat säännöt, joilla evätään mahdollisuus luonnonvarojen hyödyntämiseen 12 meripeninkulman alueella jäsenvaltioista, ovat toimineet tyydyttävästi ja edistäneet luonnonvarojen säilymistä rajoittaessaan kalastusta unionin vesialueiden herkimmillä osilla. Kyseisten sääntöjen ansiosta on myös säilynyt perinteinen kalastustoiminta, jonka varassa tiettyjen rannikkoyhteisöjen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys hyvin suuressa määrin on. Sen vuoksi sääntöjen soveltamista olisi jatkettava. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä antamaan etuuskohteluun perustuva pääsy pienimuotoista kalastusta harjoittaville ja rannikkoalueiden kalastajille.

(20) Kalastuksesta riippuvaisten pienten rannikkomeren saarten asema olisi tarvittaessa tunnustettava, ja niitä olisi tuettava, jotta mahdollistetaan niiden selviytyminen ja hyvinvointi.

(21) Perussopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen unionin syrjäisimpien alueiden ympärillä olevia meren elollisia luonnonvaroja olisi suojeltava erityisesti ottaen huomioon näiden alueiden rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, sillä ne edistävät niiden paikallistalouden säilymistä. Tietyt kalastustoimet mainituilla vesillä olisi tämän takia rajoitettava näiden alueiden satamissa rekisteröityihin aluksiin.

(22) Edistääkseen elollisten vesiluonnonvarojen ja meriekosysteemien säilyttämistä unionin olisi pyrittävä suojelemaan biologisesti herkkiä alueita nimeämällä ne suojelualueiksi. Tällaisilla alueilla olisi voitava rajoittaa kalastustoimintaa tai kieltää se. Päätettäessä näin nimettävistä alueista olisi kiinnitettävä erityistä huomiota alueisiin, joilla on selvää näyttöä säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen ja kutupaikkojen voimakkaasta keskittymisestä ja joita pidetään biomaantieteellisesti herkkinä. Myös olemassa olevat suojelualueet olisi otettava huomioon. Nimeämisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä sopivia alueita, mukaan lukien alueita, jotka ovat osa yhtenäistä verkostoa, ja tehtävä tarvittaessa yhteistyötä toistensa kanssa valmistelemalla ja lähettämällä yhteisiä suosituksia komissiolle. Suojelualueiden perustamisen tehostamiseksi komissiolla olisi voitava olla oikeus perustaa ne osana monivuotista suunnitelmaa. Jotta varmistetaan demokraattisen vastuuvelvollisuuden ja valvonnan sopiva taso, komission olisi säännöllisesti raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisten suojelualueiden toiminnasta.

(23) Meren elollisten luonnonvarojen kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksenhoitoon monen vuoden päähän ulottuvaa lähestymistapaa, jonka tärkeimpänä piirteenä on eri kalastusten erityispiirteet huomioon ottavien monivuotisten suunnitelmien laadinta.

▼B

(24) Monivuotisissa suunnitelmissa olisi mahdollisuuksien mukaan käsiteltävä monia eri kantoja silloin, kun ne ovat kaikki saman hyödyntämisen kohteena. Monivuotisissa suunnitelmissa olisi vahvistettava kehys kyseisten kantojen ja meriekosysteemien kestävää hyödyntämistä varten, annettava selvät aikarajat sekä määriteltävä suojamekanismit ennakoimattomien tapahtumien varalta. Monivuotisiin suunnitelmiin olisi myös sovellettava selkeästi määriteltyjä hoitotavoitteita, jotta tuetaan asianomaisten kalakantojen kestävää hyödyntämistä ja meriekosysteemien suojelua. Nämä suunnitelmat olisi hyväksyttävä kuullen neuvoa-antavia toimikuntia, kalastusalan toimijoita, tutkijoita ja muita sidosryhmiä, joiden kalastuksenhoitoetu on kyseessä.

(25) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/147/EY ([1]), neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ([2]) ja direktiivissä 2008/56/EY asetetaan jäsenvaltioille erityisiä suojelualueita, erityisten suojelutoimien alueita ja suojeltuja merialueita koskevia tiettyjä velvoitteita. Nämä toimet saattavat edellyttää yhteisen kalastuspolitiikan piiriin kuuluvien toimenpiteiden toteuttamista. Näin ollen on asianmukaista valtuuttaa jäsenvaltiot toteuttamaan niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla säilyttämistoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen mainittujen unionin säädösten mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, mikäli tällaiset toimenpiteet eivät vaikuta muiden jäsenvaltioiden kalastusalan etuihin. Jos tällaiset toimenpiteet saattaisivat vaikuttaa muiden jäsenvaltioiden kalastusalan etuihin, toimivalta hyväksyä tällaisia toimenpiteitä olisi annettava komissiolle ja olisi hyödynnettävä kyseisten jäsenvaltioiden välillä tehtävää alueellista yhteistyötä.

(26) Nykyisin suurina määrinä esiintyvien tahattomien saaliiden vähentämiseksi ja kalojen poisheittämisten vähittäiseksi lopettamiseksi tarvitaan toimenpiteitä. Tahattomat saaliit ja poisheitetyt määrät muodostavat nimittäin merkittävän jäte-erän ja vaikuttavat kielteisellä tavalla meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen ja meriekosysteemeihin sekä kalastuselinkeinon taloudelliseen kannattavuuteen. Olisi otettava käyttöön ja pantava asteittain täytäntöön velvoite purkaa aluksesta, jäljempänä 'purkamisvelvollisuus', kaikki kalastustoimien aikana unionin vesillä pyydetyt tai unionin kalastusalusten pyytämät saalisrajoitusten alaisten lajien saaliit ja Välimerellä myös saaliit, joihin sovelletaan vähimmäiskokoja, ja kumottava säännöt, jotka ovat tähän saakka pakottaneet kalastajat heittämään pois kaloja.

(27) Purkamisvelvollisuus olisi otettava käyttöön kalastuskohtaisesti. Kalastajien olisi saatava jatkaa sellaisten lajien poisheittämistä, joilla on uusimpien tieteellisten lausuntojen mukaan korkea eloonjäämisaste, kun ne lasketaan takaisin mereen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

▼B

(28) Jotta purkamisvelvollisuus olisi toteutettavissa ja jotta voitaisiin lieventää saaliin vuosittaisen koostumuksen vaihtelun vaikutuksia, jäsenvaltioiden olisi sallittava siirtää kiintiöitä vuodelta toiselle tiettyyn prosenttimäärään asti.

(29) On tarpeen, että jäsenvaltiot tekevät purkamisvelvollisuuden hallinnoinnissa kaikkensa tahattomien saaliiden vähentämiseksi. Tätä varten on asetettava etusijalle pyyntimenetelmien valikoivuuden parantaminen, jotta tahattomia saaliita voidaan välttää ja mahdollisimman pitkälle vähentää. On tärkeää, että jäsenvaltiot jakavat kiintiöt alusten välillä tavalla, jossa otetaan mahdollisimman suuressa määrin huomioon kalastuksen oletettu lajikoostumus. Jos käytettävissä olevien kiintiöiden ja tosiasiallisen kalastuskäytännön välillä on epäsuhta, jäsenvaltioiden olisi harkittava mukautuksia kiintiöiden vaihdoilla muiden jäsenvaltioiden kanssa, myös pysyvästi. Jäsenvaltioiden olisi myös harkittava alusten omistajien yksittäisten kiintiöiden yhteenkokoamisen helpottamista esimerkiksi tuottajajärjestöissä tai alusten omistajien ryhmissä. Viimeisinä vaihtoehtoina jäsenvaltioiden olisi harkittava sivusaalislajien laskemista kohdelajien kiintiöön riippuen sivusaalislajien suojelutasosta.

(30) Säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen saaliita purettaessa saaliiden määränpäälle olisi asetettava rajoituksia eikä saalista saisi myydä ihmisravinnoksi.

(31) Sellaisten tahattomien saaliiden varalta, joita ei voida välttää, vaikka sovelletaan kaikkia toimenpiteitä niiden vähentämiseksi, olisi purkamisvelvoitteen alaisessa kalastuksessa otettava käyttöön tiettyjä, ensi sijassa monivuotisissa suunnitelmissa vahvistettavia de minimis -poikkeuksia purkamisvelvoitteeseen.

(32) Vaarantamatta kestävän enimmäistuoton tavoitteita ja lisäämättä kalastuskuolevuutta, ja jollei tieteellisistä lausunnoista muuta johdu, kun sovelletaan purkamisvelvoitetta, joka käsittää saaliiden kirjaamisvelvoitteen, pitäisi olla ennakoitavissa, että kyseiset kalastusmahdollisuudet lisääntyvät, kun ennen poisheitetyt kalat puretaan aluksesta.

(33) Kalavarojen käytön olisi perustuttava avoimiin ja puolueettomiin perusteisiin, myös luonteeltaan ympäristöllisiin, taloudellisiin ja sosiaalisiin perusteisiin. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä vastuullista kalastusta tarjoamalla kannustimia ympäristöä vähiten vahingoittavalla tavalla kalastaville ja yhteiskunnalle suurinta etua tarjoaville toimijoille.

(34) Kannoilla, joille ei ole vahvistettu monivuotista suunnitelmaa, kestävän enimmäistuoton mahdollistava hyödyntämisintensiteetti olisi varmistettava asettamalla saalis- tai pyyntiponnistusrajoituksia. Jos saatavilla olevat tiedot eivät ole riittäviä, kalastusta olisi hoidettava käyttämällä arvioituja parametrejä.

▼B

(35) Ottaen huomioon kalastusalan epävarma taloudellinen tilanne ja tiettyjen rannikkoyhteisöjen riippuvuus kalastuksesta on tarpeen varmistaa kalastustoiminnan suhteellinen vakaus jakamalla kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken kalakannoista kullekin jäsenvaltiolle kuuluvan ennakoitavissa olevan osuuden perusteella.

(36) Tilanteessa, jossa kantojen biologinen tilanne muuttuu nopeasti, kalastustoimien suhteellisen vakauden olisi turvattava ja otettava täysin huomioon erityistarpeet sellaisilla alueilla, joilla paikalliset yhteisöt ovat erityisen riippuvaisia kalastuksesta ja sen liitännäistoiminnoista, siten kuin neuvosto on päättänyt 3 päivänä marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa [1] ja erityisesti sen liitteessä VII.

(37) Juuri näin olisi sen vuoksi ymmärrettävä suhteellisen vakauden käsite.

(38) Komissio olisi valtuutettava hyväksymään väliaikaisia toimenpiteitä, jos ilmenee kalastustoiminnasta johtuvia meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen tai meren ekosysteemiin kohdistuvia vakavia uhkia, jotka edellyttävät välitöntä toimintaa. Nämä toimenpiteet olisi vahvistettava tietyssä aikataulussa, ja niiden olisi oltava käytössä tietyn ajan.

(39) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä alueellisella tasolla ja hyväksyttävä yhteisiä suosituksia ja välineitä säilyttämistoimenpiteiden ja kalastukseen ympäristölainsäädännössä suojelluilla alueilla vaikuttavien toimenpiteiden kehittämiseksi ja toteuttamiseksi. Alueellisen yhteistyön puitteissa komission olisi hyväksyttävä säilyttämistoimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä tai delegoiduilla säädöksillä vain, jos kaikki alueen asianomaiset jäsenvaltiot ovat sopineet yhteisestä suosituksesta. Yhteisen suosituksen puuttuessa komission olisi annettava kyseisiä toimenpiteitä koskeva ehdotus perussopimuksen nojalla.

(40) Jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet toteuttaa sellaisia unionin vesillä olevien kantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, joita sovelletaan ainoastaan niiden lipun alla purjehtiviin unionin kalastusaluksiin.

(41) Jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet toteuttaa oman 12 meripeninkulman vyöhykkeensä sisällä kaikkiin unionin kalastusaluksiin sovellettavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä edellyttäen, että kun toimenpiteitä sovelletaan toisten jäsenvaltioiden kalastusaluksiin, ne ovat syrjimättömiä ja niistä on edeltäkäsin kuultu muita asianomaisia jäsenvaltioita, eikä unioni ole toteuttanut kyseisellä 12 meripeninkulman vyöhykkeellä erityisesti säilyttämiseen ja kalastuksenhoitoon liittyviä toimenpiteitä.

(42) Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä.

[1] Neuvoston päätöslauselma, annettu 3 päivänä marraskuuta 1976, tietyistä yhteisön 200 meripeninkulman kalastusvyöhykkeen 1 päivänä tammikuuta 1977 voimaan tulevaan perustamiseen liittyvistä ulkoisista näkökohdista (EYVL C 105, 7.5.1981, s. 1).

▼B

(43) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä unionin kalastusalusten lukumäärän mukauttamiseksi hyödynnettävissä olevien luonnonvarojen määrään jäsenvaltioiden laivastojensa kalastuskapasiteetin ja käytettävissään olevien kalastusmahdollisuuksien välisestä tasapainosta antamien arvioiden pohjalta. Arviot olisi laadittava komission antamien suuntaviivojen mukaisesti ja esitettävä vuosittaisessa komissiolle toimitettavassa kertomuksessa. Nämä kertomukset olisi julkistettava. Kunkin jäsenvaltion olisi voitava valita toimenpiteet ja välineet, jotka se haluaa hyväksyä liiallisen kalastuskapasiteetin vähentämiseksi.

(44) Lisäksi laivaston kapasiteetin ehdoton yläraja ja käytöstä poistamisen rahoitukseen liittyvät kansalliset lisäys-/poistojärjestelmät olisi säilytettävä kalastuskapasiteetin hallinnointia ja mukauttamista varten.

(45) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava vähimmäistiedot oman lippunsa alla purjehtivien unionin kalastusalusten ominaisuuksista ja toiminnasta. Kyseiset tiedot olisi saatettava komission käyttöön jäsenvaltioiden laivastojen koon seurantaa varten.

(46) Parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvaan kalastuksenhoitoon tarvitaan yhdenmukaistettuja, luotettavia ja täsmällisiä tietokokonaisuuksia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi kerättävä tietoja laivastoista ja niiden kalastustoiminnasta, erityisesti biologista tietoa kalasaaliista, poisheitetyt saaliit mukaan luettuina, sekä selvityksiä kalakannoista ja meriekosysteemiin kalastustoiminnan vuoksi mahdollisesti kohdistuvista ympäristövaikutuksista. Jäsenvaltioiden olisi hallinnoitava kerättyjä tietoja ja saatettava ne loppukäyttäjien ja muiden osapuolten, joita asia koskee, käyttöön. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa tiedonkeruun koordinoimiseksi. Tarvittaessa jäsenvaltioiden olisi tehtävä tiedonkeruuyhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komission arvioitavaksi vuotuinen tiedonkeruuta koskeva selvitys, joka julkistetaan.

(47) Olisi myös kerättävä tietoja, jotka helpottavat kalastus- ja vesiviljelyaloilla ja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen parissa toimivien yritysten sekä kyseisten alojen työllisyyssuuntausten taloudellista arviointia.

(48) Komission päätöksellä 2005/629/EY ([1]) perustettua tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa (STECF) voidaan kuulla meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen ja hoidon osalta, jotta varmistetaan tarvittava korkean tason tieteenharjoittajien tuki erityisesti biologiaa, taloutta ja ympäristöä käsittelevien sekä sosiaalisten ja teknisten tieteenalojen soveltamisessa.

([1]) Komission päätös 2005/629/EY, tehty 26 päivänä elokuuta 2005, tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean perustamisesta (EYVL L 225, 31.8.2005, s. 18).

▼B

(49) Soveltavaa kalataloustutkimusta olisi lisättävä hyväksymällä kalataloutta koskevan tutkimustiedon keruuta ja alan tutkimusta ja innovointia koskevia ohjelmia, jotka toteutetaan kansallisella tasolla yhteensovitetusti muiden jäsenvaltioiden kanssa ja myös unionin tutkimus- ja innovointikehysten puitteissa. Teollisuuden ja tutkijoiden keskinäistä yhteistyötä olisi myös kehitettävä.

(50) Unionin olisi edistettävä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita kansainvälisellä tasolla varmistaen, että unionin vesien ulkopuolella harjoitettava unionin kalastustoiminta perustuu samoihin periaatteisiin ja vaatimuksiin kuin unionin oikeuden nojalla sovellettaviin, ja edistäen unionin toimijoiden ja kolmansien maiden toimijoiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia. Tätä tarkoitusta varten unionin olisi pyrittävä johtamaan alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden toiminnan tehostamisprosessia, jotta ne pystyisivät paremmin huolehtimaan vastuualueelleen kuuluvien meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisestä ja hoidosta, mukaan lukien laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjunta. Unionin olisi tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa, jotta kansainvälisten toimenpiteiden noudattaminen, mukaan lukien LIS-kalastuksen torjunta, paranisi. Unionin kannan olisi perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin.

(51) Kolmansien maiden kanssa tehtävissä kestävää kalastusta koskevissa kumppanuussopimuksissa olisi varmistettava, että unionin kolmansien maiden vesillä harjoittama kalastustoiminta perustuu parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin ja asiaan kuuluvaan tietojenvaihtoon, ja näin taattava meren elollisten luonnonvarojen hyödyntäminen kestävällä tavalla, ylimäärien määrittämisen avoimuus ja vastaavasti yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukainen kalavarojen hoito. Näillä sopimuksilla, jotka takaavat unionille mahdollisuuden hyödyntää unionin laivaston etuja vastaavalla tavalla luonnonvaroja vastikkeeksi sen antamasta rahoitustuesta, olisi edistettävä laadukkaan hallintokehyksen perustamista erityisesti tehokkaiden tiedonkeruu-, seuranta-, tarkkailu- ja valvontatoimenpiteiden varmistamiseksi.

(52) Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja muissa kansainvälisissä ihmisoikeusasiakirjoissa määriteltyjen demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen olisi kuuluttava olennaisena osana kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin, joissa olisi oltava erityinen ihmisoikeuslauseke. Ihmisoikeuslausekkeen sisällyttäminen kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin olisi toteutettava niin, että noudatetaan kaikilta osin unionin kehitysyhteistyöpolitiikan yleisiä tavoitteita.

(53) Vesiviljelyalan olisi osallistuttava ruoantuotantopotentiaalin säilyttämiseen kestävällä tavalla koko unionissa, jotta unionin kansalaisille voitaisiin taata pitkäaikainen elintarviketurva, elintarvikkeiden saatavuus mukaan lukien, sekä kasvu ja työllisyys ja auttaa tyydyttämään vesieläimistä saatavien elintarvikkeiden kasvavaa kysyntää maailmassa.

▼B

(54) Vuonna 2009 hyväksytyssä Euroopan vesiviljelyn kestävää kehittämistä koskevassa komission strategiassa, joka sai myönteisen vastaanoton sekä neuvostolta että Euroopan parlamentilta, todettiin, että vesiviljelylle on luotava yhdenvertaiset toimintaedellytykset perustaksi alan kestävälle kehittämiselle.

(55) Vesiviljelytoiminnan edellytykset vaihtelevat unionissa yli kansallisten rajojen, myös toimijoille myönnettävien lupien suhteen. Näin ollen vesiviljelyalan kilpailukyvyn parantamiseksi olisi kansallisia strategiasuunnitelmia varten laadittava unionin strategiset suuntaviivat, jotka tukevat alan kehittämistä ja innovointia ja kannustavat taloudelliseen toimintaan, monipuolistamiseen ja elämän laadun parantamiseen rannikko- ja sisämaa-alueilla. Lisäksi jäsenvaltioiden välillä olisi otettava käyttöön järjestelyjä, joissa voidaan kansallisten toimenpiteiden avoimen koordinointimenetelmän avulla vaihtaa tietoja ja parhaita käytäntöjä yritysturvallisuudesta, pääsystä unionin vesille ja muille alueille ja lupamenettelyjen yksinkertaistamisesta.

(56) Vesiviljelylle tarvitaan alan erityisluonteen vuoksi neuvoa-antava toimikunta, jotta alan sidosryhmiä voidaan kuulla unionin politiikkojen sellaisista osista, jotka saattavat vaikuttaa vesiviljelyyn.

(57) On tarpeen parantaa unionin kalastus- ja vesiviljelyalan kilpailukykyä ja tarve yksinkertaistamiseen alan tuotanto- ja kaupanpitämistoimien hallinnoinnin tehostamiseksi. Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisen markkinajärjestelyn olisi taattava yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille unionissa kaupan pidettäville kalastus- ja vesiviljelytuotteille niiden alkuperästä riippumatta, luotava kuluttajille mahdollisuus tehdä nykyistä parempaan tietoon perustuvia valintoja ja tuettava vastuullista kuluttamista sekä parannettava taloudellista tietoa ja ymmärrystä unionin markkinoista koko toimitusketjun osalta.

(58) Yhteinen markkinajärjestely olisi pantava täytäntöön unionin kansainvälisiä sitoumuksia, erityisesti Maailman kauppajärjestön määräyksiä, vastaavalla tavalla.

(59) Jotta varmistettaisiin yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, olisi luotava tehokas valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmä, joka kattaa myös LIS-kalastuksen torjunnan.

(60) Unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmässä olisi pyrittävä lisäämään nykyaikaisten ja tehokkaiden tekniikoiden käyttöä. Jäsenvaltioilla ja komissiolla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa uusiin valvontatekniikoihin ja tiedonhallintajärjestelmiin liittyviä pilottihankkeita.

▼B

(61) Jotta valvonta- ja täytäntöönpanosääntöjen soveltamisessa varmistettaisiin eri jäsenvaltioissa vertailukelpoiset edellytykset, olisi kannustettava jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten yksilöimiseksi.

(62) Jotta voitaisiin varmistaa toimijoiden osallisuus unionin tiedonkeruussa ja unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmässä, jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että niiden toimijat osallistuvat suhteellisella osuudella vastaaviin toimintakustannuksiin.

(63) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla yksin jäsenvaltioiden toimesta, kun otetaan huomioon kalastusalan kehittämisessä ja hallinnoimisessa ilmenneet ongelmat ja jäsenvaltioiden rajalliset taloudelliset resurssit. Kyseisten tavoitteiden saavuttamista varten olisi sen vuoksi myönnettävä unionin monivuotista rahoitustukea, joka kohdennetaan yhteisen kalastuspolitiikan painopisteisiin ja mukautetaan kalastusalan erityispiirteisiin yksittäisissä jäsenvaltioissa.

(64) Unionin rahoitustuen saamisen ehtona olisi oltava, että sekä jäsenvaltiot että toimijat, mukaan luettuina alusten omistajat, noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Unionin rahoitustuen maksu olisi hyväksyttävien erityissääntöjen sitä edellyttäessä keskeytettävä tai sitä olisi lykättävä tai siihen olisi tehtävä oikaisuja tapauksissa, joissa jäsenvaltio ei noudata yhteisen kalastuspolitiikan mukaista erityisvelvoitetta tai toimija rikkoo kyseisiä sääntöjä vakavasti.

(65) Alan sidosryhmien kanssa käytävä vuoropuhelu on osoittautunut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen kannalta olennaisen tärkeäksi. Kun otetaan huomioon moninaiset olosuhteet unionin vesillä ja yhteisen kalastuspolitiikan lisääntynyt alueellistaminen, on tärkeää, että yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanossa voidaan käyttää neuvoa-antavien toimikuntien välityksellä hyödyksi alan kaikkien sidosryhmien tiedot ja kokemukset.

(66) Syrjäisimpien alueiden, vesiviljelyn, markkinoiden ja Mustanmeren erityispiirteet huomioon ottaen on asianmukaista perustaa uusi neuvoa-antava toimikunta niitä jokaista varten.

(67) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden tiettyihin ympäristövelvoitteisiin liittyviä säilyttämistoimenpiteitä, purkamisvelvoitteen mukauttamista unionin kansainvälisiin velvoitteisiin, purkamisvelvoitteen ulottamista muihin lajeihin alueellistamisen avulla, erityisten poisheittämissuunnitelman hyväksymistä alueellistamisen avulla, purkamisvelvoitetta koskevien de minimis -poikkeusten hyväksymistä, jollei ole hyväksytty mainittua velvoitetta koskevaa muuta täytäntöönpanotoimenpidettä, sekä neuvoa-antavien toimikuntien toiminnan yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

▼B

(68) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavien osalta: meren elollisiin luonnonvaroihin kohdistuvan vakavan uhkan lieventämiseksi toteutettavat väliaikaiset toimenpiteet, lisäys-/poistojärjestelmä laivaston hallinnoinnissa sekä unionin kalastuslaivastorekisteriä koskevien tietojen kerääminen, muoto ja toimittaminen. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(69) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi.

(70) Neuvoston päätös 2004/585/EY ([2]) olisi kumottava tämän asetuksen vastaavien sääntöjen tullessa voimaan.

(71) Asetukseen (EY) N:o 2371/2002 tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja merkityksen vuoksi mainittu asetus olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvat

(a) meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen ja näitä luonnonvaroja hyödyntävien kalastusten ja laivastojen hallinnointi,

(b) yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa tukevien markkina- ja rahoitustoimenpiteiden osalta: makean veden elolliset luonnonvarat, vesiviljely sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen.

2. Yhteistä kalastuspolitiikkaa sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuun toimintaan, jos sitä harjoitetaan/harjoittavat

(a) jäsenvaltioiden niillä alueilla, joihin sovelletaan perussopimusta,

(b) unionin vesillä, myös jos on kyse kolmannen maan lipun alla purjehtivista ja kolmannessa maassa rekisteröidyistä kalastusaluksista,

(c) unionin kalastusalukset unionin vesien ulkopuolella, tai

(d) jäsenvaltioiden kansalaiset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta lippuvaltion ensisijaista vastuuta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Neuvoston päätös 2004/585/EY, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2004, alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien perustamisesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (EUVL L 256, 3.8.2004, s. 17).

▼B

2 artikla

Tavoitteet

1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan, että kalastus- ja vesiviljelytoimet ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä ja niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista koskevien tavoitteiden kanssa ja että ne parantavat elintarvikkeiden saatavuutta.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, ja politiikalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettävien lajien kannat palautetaan kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla.

Tavoitteena on palauttaa kalakannat asteittain sellaista biomassatasoa suuremmaksi, joka takaa kestävän enimmäistuoton, ja pitää kannat tällaisella tasolla, ja tavoitteen saavuttamiseksi kestävä enimmäistuotto on saavutettava mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kantojen osalta.

3. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että kalastustoimien vuoksi meriekosysteemiin kohdistuvat haittavaikutukset voidaan minimoida, ja pyritään varmistamaan, että vesiviljely- ja kalastustoimissa vältetään merellisen ympäristön huonontuminen.

4. Yhteisellä kalastuspolitiikalla edistetään tutkimustiedon keruuta.

5. Yhteisellä kalastuspolitiikalla pyritään erityisesti

a) asteittain ja tapauskohtaisesti ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot lopettamaan saaliiden poisheittäminen välttämällä ja mahdollisimman pitkälti vähentämällä tahattomia saaliita ja varmistamalla asteittain, että saaliit puretaan aluksesta;

b) tarvittaessa käyttämään tahattomat saaliit mahdollisimman hyvin ilman että luodaan markkinat saaliille, jotka ovat alle säilyttämisen vähimmäisviitekoon;

c) luomaan edellytykset taloudellisesti kannattavalle ja kilpailukykyiselle kalastusalan pyynti- ja jalostusteollisuudelle sekä maalla toteutettavalle kalastukseen liittyvälle toiminnalle;

d) toteuttamaan toimenpiteitä, joilla mukautetaan laivastojen kalastuskapasiteetti kalastusmahdollisuuksien tasoon 2 kohdan mukaisesti, jotta laivastot olisivat taloudellisesti kannattavia ilman että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään liikaa;

e) edistämään unionin kestävän vesiviljelytoiminnan kehittämistä elintarvikkeiden saatavuuden ja elintarviketurvan sekä työllisyyden varmistamiseksi;

f) edistämään kohtuullisen elintason turvaamista kalastustoiminnasta riippuvaisille ottaen huomioon rannikkokalastuksen ja sosioekonomiset näkökohdat;

▼B

g) edistämään kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden tehokkuutta ja avoimuutta sekä varmistamaan osaltaan yhdenvertaisten toimintaedellytysten luomista unionissa kaupan pidettäville kalastus- ja vesiviljelytuotteille;

h) ottamaan huomioon sekä kuluttajien että tuottajien edut;

i) edistämään rannikkokalastusta sosio-ekonomiset näkökohdat huomioon ottaen;

j) varmistamaan johdonmukaisuus unionin ympäristölainsäädännön kanssa, erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdassa asetetun tavoitteen kanssa, samoin kuin unionin muiden politiikkojen kanssa.

3 artikla

Hyvän hallinnon periaatteet

Yhteistä kalastuspolitiikkaa ohjaavat seuraavat hyvän hallinnon periaatteet:

a) vastuiden selkeä määrittely sekä unionin tasolla että alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla;

b) alueellisten erityispiirteiden huomioon ottaminen alueellisen lähestymistavan avulla;

c) toimenpiteiden vahvistaminen parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisesti;

d) pitkän aikavälin näkökulma;

e) hallinnon kustannustehokkuus;

f) alan toimijoiden, erityisesti neuvoa-antavien toimikuntien, asianmukainen osallistuminen toimenpiteiden kaikkiin vaiheisiin, suunnittelusta täytäntöönpanoon;

g) lippuvaltion ensisijainen vastuu;

h) johdonmukaisuus unionin muihin politiikkoihin nähden;

i) vaikutustenarviointien käyttäminen tarvittaessa;

j) yhteisen kalastuspolitiikan sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välinen johdonmukaisuus;

k) henkilötietojen käsittelyn avoimuus voimassa olevien oikeudellisten vaatimusten mukaisesti yksityiselämää, henkilötietojen suojaa ja luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä asianmukaisesti kunnioittaen; tietojen saatavuus asianomaisten tieteellisten elinten, muiden tieteellisten ja hallinnollisten elinten sekä muiden määriteltyjen loppukäyttäjien kannalta.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'unionin vesillä' jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perussopimuksen liitteen II luettelossa mainittujen alueiden lähivesiä,

▼B

2) 'meren elollisilla luonnonvaroilla' käytettävissä ja saavutettavissa olevia merivedessä eläviä lajeja, myös anadromisia ja katadromisia lajeja, sinä aikana, jonka ne elävät meressä,

3) 'makean veden elollisilla luonnonvaroilla' käytettävissä ja saavutettavissa olevia makeassa vedessä eläviä lajeja,

4) 'kalastusaluksella' aluksia, jotka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten tai tonnikalarysällä,

5) 'unionin kalastusaluksella' jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta,

6) 'kalastusaluksen lisäämisellä' kalastusaluksen rekisteröimistä jäsenvaltion kalastusalusrekisteriin,

7) 'kestävällä enimmäistuotolla' suurinta teoreettista tasapainon säilyttävää tuottoa, joka kannasta keskimäärin voidaan pyytää jatkuvasti nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi lisääntymisprosessiin,

8) 'kalastuksenhoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla' kalakantoja koskevan YK:n sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettua toimintamallia, jossa riittävien tieteellisten tietojen puuttumisen perusteella ei voitaisi lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi,

9) 'kalastuksenhoidon ekosysteemilähtöisellä lähestymistavalla' yhtenäistä, ekologisesti mielekkäissä rajoissa noudatettavaa kalastuksenhoidon toimintamallia, jossa pyritään hallinnoimaan luonnonvarojen käyttöä kalastuksen ja muun ihmisen toiminnan huomioon ottaen ja samalla säilyttämään sekä biologinen monimuotoisuus että biologiset prosessit, jotka ovat tarpeen kyseessä olevien ekosysteemien kokoonpanon, rakenteen ja toiminnan takaamiseksi, ottamalla huomioon ekosysteemin elollisia, elottomia ja inhimillisiä osatekijöitä koskeva tieto ja niihin liittyvät epävarmuustekijät,

10) 'poisheitetyillä saaliilla' saaliita, jotka päästetään takaisin mereen,

11) 'vähävaikutteisella kalastuksella' sellaisten valikoivien pyyntimenetelmien käyttöä, joilla on vain vähän haitallisia vaikutuksia meren ekosysteemeihin tai joiden mahdollisena tuloksena ovat alhaiset polttoainepäästöt, tai molemmat,

12) 'valikoivalla pyynnillä' kalastamista sellaisella menetelmällä tai pyydyksellä, että pyyntiteho kohdistuu kalastuksen aikana vain tietynkokoisiin yksilöihin ja tiettyihin lajeihin niin, että muiden kuin kohdeyksilöiden pyynti voidaan välttää tai ne voidaan vapauttaa vahingoittumattomina,

13) 'kalastuskuolevuudella' kalastustoimien vaikutuksesta tiettynä ajanjaksona biomassan tai yksilöiden kannasta poistunutta osuutta,

14) 'kannalla' tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää meren elollista luonnonvaraa,

▼B

15) 'saalisrajoituksella' tapauksen mukaan joko jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän saaliiden määrällistä rajoitusta tiettynä ajanjaksona, jos kyseinen kalakanta tai kalakantaryhmä on purkamisvelvoitteen alainen, tai jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän, johon ei sovelleta purkamisvelvoitetta, purettujen saaliiden määrällistä rajoitusta tiettynä ajanjaksona,

16) 'säilyttämisen viitearvoilla' kalakantoja koskevien parametrien (kuten biomassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita käytetään kalastuksenhoidossa esimerkiksi suhteessa hyväksyttävään biologiseen riskitasoon tai toivottuun tuotostasoon,

17) 'säilyttämisen vähimmäisviitekoolla' merivedessä elävän lajin kokoa, joka sukukypsyys huomioon ottaen on vahvistettu unionin lainsäädännössä ja jota pienempään kokoon sovelletaan rajoituksia tai kannustimia, joiden tavoitteena on kalastustoiminnalla tapahtuvan pyynnin välttäminen; tämä koko korvaa asianmukaisissa tapauksissa aluksesta purkamisen vähimmäiskoon,

18) 'turvallisten biologisten rajojen sisällä olevalla kannalla' kantaa, jonka osalta on erittäin todennäköistä, että kannalle arvioitu kutevan kannan biomassa edellisen vuoden lopussa on korkeampi kuin biomassan viiteraja-arvo (Blim) ja sen edelliselle vuodelle arvioitu kalastuskuolevuus on pienempi kuin kalastuskuolevuuden viiteraja-arvo (Flim),

19) 'suojatoimenpiteellä' varotoimenpidettä, jonka tavoitteena on välttää jonkin ei-toivotun asian tapahtuminen,

20) 'teknisellä toimenpiteellä' toimenpidettä, jolla säädellään saaliiden lajikoostumusta ja kokojakaumaa sekä kalastustoiminnan vuoksi ekosysteemien eri osiin kohdistuvia vaikutuksia määräämällä pyydysten käytön ja rakenteen osalta ehtoja ja rajoittamalla pääsyä kalastusalueille,

(21) 'pyyntiponnistuksella' kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse kalastusalusten ryhmästä, tarkoitetaan ryhmän kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa,

22) 'jäsenvaltiolla, jolla on välitön kalastuksenhoitoetu' jäsenvaltiota, jolla on joko kalastusmahdollisuuksiin tai asianomaisen jäsenvaltion yksinomaisella talousvyöhykkeellä tapahtuvaan kalastukseen tai Välimerellä perinteiseen avomerikalastukseen liittyvää etua,

23) 'siirrettävillä kalastusoikeuksilla' peruutettavissa olevia, jäsenvaltiolle myönnettyjen tai jäsenvaltion neuvoston asetuksen (EY) N:o 1967/2006 ([1]) 19 artiklan mukaisesti hyväksymissä kalastuksenhoitosuunnitelmissa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien tiettyä osaa koskevia käyttöoikeuksia, jotka niiden haltija saa siirtää,

24) 'kalastuskapasiteetilla' neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 ([2]) 4 ja 5 artiklan mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja tehoa kilowatteina (kW),

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

([2]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2930/86, annettu 22 päivänä syyskuuta 1986, kalastusalusten ominaisuuksista (EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1).

▼B

25) 'vesiviljelyllä' vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi ja jossa eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ja myös nostovaiheen ajan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön omaisuutena,

26) 'kalastuslisenssillä' neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ([1]) 4 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä lisenssiä,

27) 'kalastusluvalla' asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä lupaa,

28) 'kalastustoiminnalla' kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista, vetämistä ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, kalojen ja kalastustuotteiden jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, aluksella jalostamista, siirtämistä, altaaseen panemista, lihotusta sekä purkamista,

29) 'kalastustuotteilla' mistä tahansa kalastustoiminnasta peräisin olevia vesieliöitä tai niistä johdettuja tuotteita,

30) "toimijalla" tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin;

31) 'vakavalla rikkomuksella' asiaan kuuluvassa unionin oikeudessa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 ([2]) 42 artiklan 1 kohta ja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohta mukaan luettuina, säädettyä sellaiseksi määriteltyä rikkomusta,

32) 'tutkimustiedon loppukäyttäjällä' tahoa, jolla on tutkimuksen tai hallinnon näkökulmasta mielenkiintoa kalastusalan tietojen tieteellistä analysointia kohtaan,

33) 'sallitun saaliin ylimäärällä' sallitun saaliin osaa, jota rannikkovaltio ei pyydä ja jonka tuloksena yksittäisten kalakantojen hyödyntämisaste jää alle sellaisen tason, että kannat voivat uusiutua ja pyydettyjen lajien kannat pysyä toivotuilla tasoilla, jotka perustuvat parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin,

34) 'vesiviljelytuotteilla' mistä tahansa vesiviljelytoiminnasta peräisin olevia vesieliöitä niiden elinkaaren kaikissa vaiheissa tai niistä johdettuja tuotteita,

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2874/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

▼B

35) 'kutukannan biomassalla' arviota tietyn, määrättynä aikana lisääntyvän kalakannan kalojen massasta, mukaan luettuina sekä naaraset että koirasyksilöt ja eläviä poikasia synnyttävät kalat,

36) 'sekakalastuksella' kalastusta, jossa on useampia lajeja, jossa eri lajit todennäköisesti jäävät saaliiksi saman kalastustoimen aikana,

37) 'kestävää kalastusta koskevalla kumppanuussopimuksella' kolmannen valtion kanssa tehtyä kansainvälistä sopimusta, jonka tarkoituksena on saada pääsy vesialueille ja oikeus hyödyntää luonnonvaroja unionin myöntämää taloudellista korvausta vastaan, jotta voidaan hyödyntää kestävällä tavalla meren elollisten luonnonvarojen ylimäärää unionin myöntämää taloudellista korvausta vastaan, johon voi kuulua alakohtainen tuki.

2. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia maantieteellisten alueiden maantieteellisiä määritelmiä:

a) 'Pohjanmerellä' tarkoitetaan ICES-alueita ([1]) III a ja IV;

b) 'Itämerellä' tarkoitetaan ICES-alueita III b, III c ja III d;

c) 'Luoteisilla vesillä' tarkoitetaan ICES-alueita V (ei kuitenkaan V a, ja V b:stä ainoastaan unionin vedet), VI ja VII;

d) 'Lounaisilla vesillä' tarkoitetaan ICES-alueita VIII, IX ja X (Azoreita ympäröivät vesialueet) ja CECAF-alueita ([2]) 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeiraa ja Kanariansaaria ympäröivät vesialueet);

e) 'Välimerellä' tarkoitetaan 5°36′ läntisestä pituuspiiristä itään olevia Välimeren merivesiä;

f) 'Mustallamerellä' tarkoitetaan Välimeren yleisen kalastuskomission päätöslauselman nro GFCM/33/2009/2 mukaista GFCM:n maantieteellistä osa-aluetta.

II OSA

PÄÄSY VESIALUEILLE

5 artikla

Vesialueille pääsyä koskevat yleiset säännöt

1. Unionin kalastusaluksilla on kaikkia unionin vesiä koskeva yhtäläinen pääsy ja luonnonvarojen hyödyntämisoikeus lukuun ottamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei III osan mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu.

([1]) ICES-alueet (International Council for the Exploration of the Sea, Kansainvälinen merentutkimusneuvosto) sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

([2]) CECAF-alueet (Keski-Atlantin itäosa tai FAO-pääkalastusalue 34), sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 216/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, muualla kuin Pohjois-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 1).

▼B

2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien joulukuun 31 päivään 2022 saakka oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia unionin kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapuruussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista.

3. Perussopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen unionin syrjäisimpien alueiden vesillä 100 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien asianomaiset jäsenvaltiot voivat rajoittaa kalastuksen joulukuun 31 päivään 2022 saakka kyseisten alueiden satamissa rekisteröityihin aluksiin. Näitä rajoituksia ei sovelleta kyseisillä vesialueilla perinteisesti kalastaviin unionin kalastusaluksiin niin kauan kuin alukset eivät ylitä perinteisesti käytetyn pyyntiponnistuksen tasoa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa kuvattujen järjestelyjen jälkeen sovellettavia toimenpiteitä koskevat säännökset on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

III OSA

TOIMENPITEET MEREN ELOLLISTEN LUONNONVAROJEN SÄILYTTÄMISEKSI JA KESTÄVÄKSI HYÖDYNTÄMISEKSI

I OSASTO

Säilyttämistoimenpiteet

6 artikla

Yleiset säännökset

1. Edellä 2 artiklassa esitettyjen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevien yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi unioni hyväksyy 7 artiklassa esitetyt säilyttämistoimenpiteet.

2. Tätä asetusta soveltaessaan komissio kuulee asiaankuuluvia neuvoa-antavia elimiä ja asiaankuuluvia tieteellisiä elimiä. Säilyttämistoimenpiteet hyväksytään ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) ja muiden neuvoa-antavien elinten laatimat kertomukset, neuvoa-antavien toimikuntien antamat lausunnot sekä jäsenvaltioiden 18 artiklan nojalla antamat yhteiset suositukset.

3. Jäsenvaltiot voivat toimia yhteistyössä keskenään toimenpiteiden hyväksymiseksi 11, 15 ja 18 artiklan nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on koordinoitava toimensa keskenään ennen kansallisten toimenpiteiden hyväksymistä 20 artiklan 2 kohdan nojalla.

▼B

5. Erityisissä tapauksissa, erityisesti Välimeren alueen osalta, jäsenvaltioille voidaan siirtää valta antaa oikeudellisesti sitovia säädöksiä yhteisen kalastuspolitiikan alalla, mukaan lukien säilyttämistoimenpiteet. Tarvittaessa sovelletaan 18 artiklaa.

7 artikla

Säilyttämistoimenpiteiden lajit

1. Meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskeviin toimenpiteisiin voi muun muassa kuulua seuraavaa:

a) 9–10 artiklan mukaiset monivuotiset suunnitelmat;

b) kantojen säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevat tavoitteet ja niihin liittyvät toimenpiteet meriympäristöön kohdistuvien kalastusvaikutusten minimoimiseksi;

c) toimenpiteet, joilla mukautetaan kalastusalusten kalastuskapasiteetti käytettävissä oleviin kalastusmahdollisuuksiin;

d) kannustimet, mukaan lukien luonteeltaan taloudelliset, kuten kalastusmahdollisuudet, sellaisten kalastusmenetelmien edistämiseksi, joilla edistetään valikoivampia pyyntimenetelmiä, tahattomien saaliiden välttämistä ja mahdollisuuksien mukaan vähentämistä sekä meriekosysteemin ja kalavarojen kannalta vähävaikutteista kalastusta;

e) kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet;

f) toimenpiteet 15 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi;

g) säilyttämisen vähimmäisviitekoot;

h) vaihtoehtoisia kalastuksenhoitomenetelmiä ja sellaisia pyydyksiä koskevat pilottihankkeet, joilla parannetaan valikoivuutta tai minimoidaan kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriympäristöön;

i) tarvittavat toimenpiteet unionin ympäristölainsäädännöstä johtuvien 11 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen velvoitteiden noudattamiseksi;

j) jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten toimenpiteiden toteuttaminen.

2. Tekniset toimenpiteet voivat sisältää muun muassa seuraavat:

a) pyydysten ominaisuudet ja niiden käyttöä koskevat säännöt;

b) pyydysten rakentamista koskevat eritelmät, mukaan luettuna

i) muutokset tai lisälaitteet valikoivuuden parantamiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi,

▼B

ii) muutokset tai lisälaitteet uhanalaisten, uhattujen ja suojeltujen lajien ja muiden tahattomien saaliiden tahattoman pyynnin vähentämiseksi;

c) tiettyjen pyydysten käytön ja kalastustoiminnan rajoittaminen tai kieltäminen tietyillä alueilla tai tiettyinä aikoina;

d) kalastusaluksille asetetut vaatimukset lopettaa toiminta määritellyllä alueella määritellyksi vähimmäisajaksi uhanalaisten lajien, kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen ja muiden haavoittuvien meren elollisten luonnonvarojen tilapäisten yhteenkertymien suojelemiseksi;

e) erityiset toimenpiteet kalastustoiminnasta meren biologiseen monimuotoisuuteen ja meriekosysteemeihin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi, mukaan lukien toimenpiteet tahattomien saaliiden välttämiseksi ja vähentämiseksi niin pitkälle kuin mahdollista.

8 artikla

Kalakantojen elvyttämisalueiden perustaminen

1. Ottaen asianmukaisesti huomioon nykyiset suojelualueet unioni pyrkii perustamaan suojelualueita niiden biologisen herkkyyden pohjalta, mukaan lukien alueet, joilla on selvää näyttöä säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen ja kutupaikkojen voimakkaasta keskittymisestä. Tällaisilla alueilla kalastustoimintaa voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää elollisten vesiluonnonvarojen ja meriekosysteemien säilyttämisen edistämiseksi. Unioni suojelee jatkossakin tehostetusti olemassa olevia biologisesti herkkiä alueita.

2. Näitä tarkoituksia varten jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan nimettävä sopivia alueita, jotka voivat muodostaa osan yhtenäisestä verkostosta, ja niiden on valmisteltava tarvittaessa 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti yhteisiä suosituksia, joiden pohjalta komissio esittää ehdotuksen perussopimusta noudattaen.

3. Komissiolle voidaan monivuotisessa suunnitelmassa siirtää oikeus perustaa tällaisia biologisesti herkkiä suojelualueita. Tällöin sovelletaan 18 artiklan 1 – 6 kohtaa. Komissio raportoi suojelualueista säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

II OSASTO

Erityiset toimenpiteet

9 artikla

Monivuotisten suunnitelmien periaatteet ja tavoitteet

1. Monivuotiset suunnitelmat hyväksytään ensisijaisesti tieteellisten, teknisten ja taloudellisten lausuntojen pohjalta, ja niihin on sisällyttävä säilyttämistoimia kalakantojen palauttamiseksi sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan varmistaa kestävä enimmäistuotto 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja kantojen pitämiseksi tällaisilla tasoilla.

▼B

2. Jos 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kestävän enimmäistuoton saavuttamista koskevia tavoitteita ei ole mahdollista määritellä riittämättömien tietojen vuoksi, monivuotisissa suunnitelmissa on esitettävä ennalta varautuvaan lähestymistapaan perustuvia toimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa vähintään asianomaisten kantojen vastaava säilyttämisaste.

3. Monivuotiset suunnitelmat koskevat joko

a) yhtä ainoaa lajia; tai

b) sekakalastuksessa tai kun kantojen vaihtelut ovat yhteydessä toisiinsa, useita kantoja asianomaisella maantieteellisellä alueella hyödyntävää kalastusta, ottaen huomioon tietämys kalakantojen, kalastuksen ja meren ekosysteemien välisestä vuorovaikutuksesta.

4. Monivuotisiin suunnitelmiin sisällytettävien toimenpiteiden ja niiden täytäntöönpanon aikataulun on oltava suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja suunniteltuihin aikarajoihin. Ennen kuin monivuotisiin suunnitelmiin sisällytetään toimenpiteitä, on otettava huomioon niiden todennäköiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset.

5. Monivuotisiin suunnitelmiin voi sisältyä ekosysteemilähtöisiä erityisiä suojelutavoitteita ja -toimenpiteitä, joilla pyritään ratkaisemaan sekakalastuksen erityisiä ongelmia siltä osin kuin ne liittyvät suunnitelman kattamien eri kantojen 2 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseen niissä tapauksissa, joissa tieteelliset lausunnot osoittavat, että valikoivuutta ei pystytä lisäämään. Joitakin monivuotisen suunnitelman kattamia kantoja varten suunnitelmaan on tarvittaessa sisällytettävä erityisiä vaihtoehtoisia ekosysteemilähtöisiä säilyttämistoimenpiteitä.

10 artikla

Monivuotisten suunnitelmien sisältö

1. Monivuotisessa suunnitelmassa esitetään tarvittaessa ja sanotun vaikuttamatta perussopimuksessa määriteltyyn toimivaltaan:

a) monivuotisen suunnitelman soveltamisala, mukaan lukien kannat, kalastus ja alue;

b) tavoitteet, jotka ovat 2 artiklassa sekä 6 ja 9 artiklan asianomaisissa säännöksissä asetettujen tavoitteiden mukaiset;

c) määrälliset tavoitteet kuten kalastuskuolevuus ja/tai kutukannan biomassa;

d) selvät aikarajat määrällisten tavoitteiden saavuttamiselle;

e) säilyttämisen viitearvot, jotka ovat 2 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaiset;

f) niiden säilyttämistoimenpiteiden ja teknisten toimenpiteiden tavoitteet, jotka toteutetaan 15 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, sekä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on välttää tai mahdollisimman pitkälle vähentää tahattomia saaliita;

g) suojalausekkeet, joilla varmistetaan määrällisten tavoitteiden saavuttaminen, sekä tarvittaessa korjaavat toimenpiteet myös tilanteissa, joissa tietojen laadun tai tiedonsaannin heikentyminen vaarantaa kannan kestävyyden.

▼B

2. Monivuotiseen suunnitelmaan voi lisäksi sisältyä

(a) muita säilyttämistoimenpiteitä, erityisesti toimenpiteitä poisheittämisen asteittaiseksi lopettamiseksi ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot tai kalastuksesta ekosysteemille aiheutuvien haittavaikutusten minimoimiseksi, tarvittaessa 18 artiklan mukaisesti tarkemmin eriteltyinä;

(b) monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamista kuvaavat määrälliset indikaattorit edistymisen määräajoin tehtävää seurantaa ja arviointia varten;

(c) tarvittaessa erityistavoitteet anadromisten ja katadromisten lajien makeassa vedessä tapahtuvaa elinkierron vaihetta varten.

3. Monivuotisessa suunnitelmassa on määrättävä sen tarkistamisesta ensimmäisen jälkiarvioinnin jälkeen erityisesti, jotta voidaan ottaa huomioon muutokset tieteellisissä lausunnoissa.

11 artikla

Säilyttämistoimenpiteet unionin ympäristölainsäädännön mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi

1. Jäsenvaltioilla on oikeus hyväksyä omaan suvereniteettiinsa tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä sovellettavia säilyttämistoimenpiteitä, jotka eivät vaikuta muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin ja jotka ovat tarpeen, jotta ne voivat täyttää direktiivin 2008/56/EY 13 artiklan 4 kohdasta, direktiivin 2009/147/EY 4 artiklasta tai direktiivin 92/43/ETY 6 artiklasta johtuvat velvoitteensa, edellyttäen että nämä toimenpiteet ovat tämän asetuksen 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia, vastaavat asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä, jota toimenpiteillä on tarkoitus panna täytäntöön, asetettua tavoitetta, ja ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin lainsäädännön mukaiset toimenpiteet.

2. Jos jäsenvaltio, jäljempänä 'pyynnön tehnyt jäsenvaltio', katsoo, että on toteutettava toimenpiteitä 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi, ja tällaiset toimenpiteet vaikuttavat muiden jäsenvaltioiden välittömään kalastuksenhoitoetuun tuossa kalastuksessa, komissiolla on oikeus pyynnöstä hyväksyä tällaiset toimenpiteet delegoiduilla säädöksillä 46 artiklan mukaisesti. Tällöin sovelletaan 18 artiklan 1–4 kohtaa ja 6 kohtaa soveltuvin osin.

3. Pyynnön tehneen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, joiden välitöntä kalastuksenhoitoetua asia koskee, asiaankuuluvat tiedot vaadittavista toimenpiteistä, mukaan lukien niiden perusteet, niitä koskeva tieteellinen näyttö ja niiden käytännön toteuttamista ja täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohdat. Pyynnön tehnyt jäsenvaltio ja muut jäsenvaltiot, joiden välitöntä kalastuksenhoitoetua asia koskee, voivat toimittaa 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen suosituksen kuuden kuukauden kuluessa näiden tietojen toimittamisesta. Komissio hyväksyy toimenpiteet ottaen tällöin huomioon tieteelliset lausunnot kolmen kuukauden kuluessa täydellisen pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio voi antaa ehdotuksen perussopimuksen mukaisesti, jos kaikki jäsenvaltiot eivät pääse yhteisymmärrykseen komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja siinä asetetussa määräajassa toimitettavasta yhteisestä suosituksesta, tai jos yhteisen suosituksen ei katsota vastaavan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

▼B

4. Jollei 3 kohdassa tarkoitettua yhteistä suositusta ole annettu, komissio voi, 3 kohdasta poiketen, hyväksyä kiireellisissä tapauksissa toimenpiteet. Kiireellisissä tapauksissa hyväksyttävät toimenpiteet voivat olla vain sellaisia, joiden puuttuminen vaarantaa säilyttämistoimenpiteiden käyttöönottoon liittyvien, 1 kohdassa tarkoitettujen direktiivien säännösten ja jäsenvaltion aikomusten mukaisten tavoitteiden saavuttamisen.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan enintään 12 kuukauden ajan, ja soveltamista voidaan mainitun kohdan edellytysten edelleen täyttyessä jatkaa enintään 12 kuukaudella.

6. Komissio helpottaa yhteistyötä kyseisen jäsenvaltion ja muiden jäsenvaltioiden, joiden välitöntä kalastuksenhoitoetua tuo kalastus koskee 2, 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden toteuttamisessa ja täytäntöönpanossa.

12 artikla

Komission toimenpiteet, kun meren elollisiin luonnonvaroihin kohdistuu vakava uhka

1. Komissio voi joko jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan hyväksyä 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät todisteisiin perustuvaan näyttöön meren elollisten luonnonvarojen säilymiseen tai meriekosysteemiin kohdistuvasta vakavasta uhasta ja joita sovelletaan enintään kuuden kuukauden ajan.

2. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle, muille jäsenvaltioille ja asianomaisille neuvoa-antaville toimikunnille. Muut jäsenvaltiot ja neuvoa-antavat toimikunnat voivat jättää kirjalliset huomautuksensa seitsemän työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta. Komissio tekee päätöksen 15 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta.

3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden alkuperäisen soveltamisajan päättymistä komissio voi 1 kohdan edellytysten täyttyessä hyväksyä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, joilla jatketaan enintään kuuden kuukauden ajan tällaisen kiireellisen toimenpiteen soveltamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Jäsenvaltion kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on näyttöä kalastukseen liittyvästä, meren elollisten luonnonvarojen säilymiseen tai meriekosysteemiin kohdistuvasta, välitöntä toimintaa edellyttävästä vakavasta uhasta jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, tuo jäsenvaltio voi hyväksyä kiireellisiä toimenpiteitä uhan lieventämiseksi. Tällaisten toimenpiteiden on oltava 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia ja vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin oikeudessa säädetyt toimenpiteet. Tällaisia toimenpiteitä sovelletaan enintään kolmen kuukauden ajan.

▼B

2. Jos jäsenvaltio aikoo toteuttaa sellaisia kiireellisiä toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin, toimenpiteet saa toteuttaa vasta sen jälkeen, kun komissiota, kyseisiä jäsenvaltioita ja asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia on kuultu toimenpideluonnoksesta, johon on liitetty perustelut. Kuulemisen suorittava jäsenvaltio voi asettaa tällaiselle kuulemiselle kohtuullisen määräajan, jonka on oltava kuitenkin vähintään yhden kuukauden mittainen.

3. Jos komissio katsoo, että tämän artiklan mukaisesti hyväksytty toimenpide ei vastaa 1 kohdan edellytyksiä, se voi asianmukaisesti perustellen pyytää kyseistä jäsenvaltiota muuttamaan toimenpidettään tai kumoamaan sen.

14 artikla

Tahattomien saaliiden välttäminen ja minimointi

1. Jäljempänä olevan 15 artiklan mukaisen velvoitteen, joka koskee kaikkien saaliiden purkamista aluksesta, jäljempänä 'purkamisvelvoite', käyttöönoton helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvia pilottihankkeita, joissa otetaan huomioon asianomaisten neuvoa-antavien toimikuntien lausunnot ja joilla pyritään tutkimaan täysimääräisesti kaikkia käytettävissä olevia menetelmiä kalastuksen tahattomien saaliiden välttämiseksi, minimoimiseksi ja lopettamiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat laatia poisheittoja koskevan selvityksen, josta käy ilmi poisheittojen määrä kussakin kalastuksessa, jota koskee 15 artiklan 1 kohta.

15 artikla

Purkamisvelvoite

1. Kaikki saalisrajoitusten alaiset saaliit ja Välimerellä myös asetuksen (EY) N:o 1967/2006 liitteessä III määriteltyjen vähimmäiskokojen soveltamisalaan kuuluvat saaliit, jotka on pyydetty unionin vesillä harjoitetun kalastuksen aikana tai unionin kalastusalusten toimesta unionin vesien ulkopuolisilla vesillä, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan, on mainitussa kalastuksessa ja jäljempänä luetelluilla maantieteellisillä alueilla nostettava kalastusalukselle ja säilytettävä siellä, kirjattava, purettava aluksesta ja luettava tarvittaessa kiintiöihin, jos niitä ei käytetä elävänä syöttinä, seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2015:

▼C1

— pienten pelagisten lajien kalastus (eli seuraavien kalastus: makrilli, silli/silakka, piikkimakrilli, mustakitaturska, karjukala, sardelli, hopeakuore, sardiini, kilohaili);

— suurten pelagisten lajien kalastus (eli seuraavien lajien kalastus: tonnikala, miekkakala, valkotonnikala, isosilmätonnikala, purjemarliini ja valkomarliini);

▼B

— kalastus teollisiin tarkoituksiin (eli seuraavien kalastus: villakuore, tuulenkala ja harmaaturska);

— lohen kalastus Itämerellä.

▼B

b) Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2015 kalastusta määrittävien lajien osalta ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2017 kaikkien muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen saalisrajoituksen alaisten lajien kalastuksessa unionin vesillä Itämerellä.

c) Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016 kalastusta määrittävien lajien osalta ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2019 kaikkien muiden lajien osalta seuraavilla alueilla:

(i) Pohjanmeri

— turskan, koljan, valkoturskan ja seitin kalastus;

— keisarihummerin kalastus;

— punakampelan ja kielikampelan kalastus;

— kummelituskan kalastus;

— pohjankatkaravun kalastus;

(ii) Luoteiset vedet

— turskan, koljan, valkoturskan ja seitin kalastus;

— keisarihummerin kalastus;

— punakampelan ja kielikampelan kalastus;

— kummelituskan kalastus;

(iii) Lounaiset vedet

— keisarihummerin kalastus;

— punakampelan ja kielikampelan kalastus;

— kummelituskan kalastus;

(iv) muiden saalisrajoituksen alaisten lajien kalastus.

d) Viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2017 kalastusta määrittävien lajien osalta ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2019 kaikkien muiden, a alakohtaan kuulumattomien lajien kalastuksessa Välimerellä, Mustallamerellä ja kaikilla muilla unionin vesillä ja sellaisilla unionin ulkopuolisilla vesillä, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita unionin kansainvälisten velvoitteiden noudattamista. Siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 46 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joilla pannaan täytäntöön tällaiset kansainväliset velvoitteet unionin oikeudessa, mukaan lukien erityisesti poikkeukset tämän artiklan mukaisesta purkamisvelvoitteesta.

3. Jos kaikki jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu tietyn lajin osalta, sopivat, että purkamisvelvoitetta olisi sovellettava muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin lajeihin, ne voivat toimittaa yhteisen suosituksen 1 kohdassa tarkoitetun purkamisvelvoitteen soveltamisalan laajentamiseksi tällaisiin muihin lajeihin. Tällöin sovelletaan 18 artiklan 1–6 kohtaa soveltuvin osin. Jos yhteinen suositus toimitetaan, komissio voi hyväksyä tällaiset toimenpiteet delegoiduilla säädöksillä 46 artiklan mukaisesti.

▼B

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu purkamisvelvoite ei koske seuraavia lajeja:

a) lajit, joiden kalastus on kielletty ja jotka on tällaisiksi määritelty yhteisen kalastuspolitiikan alalla hyväksytyllä unionin säädöksellä;

b) lajit, joiden osalta on tieteellistä näyttöä korkeasta eloonjäämisasteesta, ottaen huomioon pyydysten, kalastuskäytäntöjen ja ekosysteemin ominaisuudet;

c) de minimis -poikkeuksen piiriin kuuluvat saaliit.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kalastuksessa sovellettavan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon yksityiskohdat on eriteltävä 9 ja 10 artiklassa tarkoitetuissa monivuotisissa suunnitelmissa ja ne on tarvittaessa eriteltävä tarkemmin 18 artiklan mukaisesti, mukaan lukien:

a) erityiset säännökset kalastukselle tai lajeille, joita koskee 1 kohdassa tarkoitettu purkamisvelvoite;

b) eritelmä vapautuksista, joita sovelletaan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen lajien purkamisvelvoitteeseen;

c) säännökset de minimis -poikkeuksista, jotka koskevat enintään 5 prosentin osuutta 1 kohdassa tarkoitetun purkamisvelvoitteen alaisten lajien vuotuisesta kokonaissaaliista. De minimis -poikkeusta sovelletaan seuraavissa tilanteissa:

   i) kun on tieteellistä näyttöä siitä, että valikoivuuden lisääminen on erittäin vaikeaa, tai

   ii) tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuvien suhteettomien kustannusten välttämiseksi pyydykset, joilla saadut tahattomat saaliit pyydystä kohti ovat enintään tietyn, monivuotisessa suunnitelmassa vahvistettavan prosentin suuruisia pyydyksen vuotuisesta kokonaissaaliista.

   Tässä alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä tarkoitettuja saaliita ei lasketa asianomaisiin kiintiöihin, mutta kaikki tällaiset saaliit on kuitenkin kirjattava kokonaisuudessaan.

   Tässä alakohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaissaalista koskevaa prosenttiosuutta nostetaan neljän vuoden siirtymäkaudeksi

   i) kahdella prosenttiyksiköllä saaliin aluksesta purkamista koskevan velvoitteen kahtena ensimmäisenä soveltamisvuotena; ja

   ii) yhdellä prosenttiyksiköllä seuraavina kahtena vuotena;

d) saaliiden kirjaamista koskevat säännökset;

e) säilyttämisen vähimmäisviitekokojen vahvistaminen tarvittaessa 10 kohdan mukaisesti.

6. Jos kalastukselle ei ole hyväksytty monivuotista suunnitelmaa tai asetuksen (EY) N:o 1967/2006 18 artiklan mukaista kalastuksenhoitosuunnitelmaa, komissio voi tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti hyväksyä tämän asetuksen 46 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan väliaikaisena toimenpiteenä ja enintään kolmen vuoden ajaksi saaliin aluksesta purkamista koskevaa velvoitetta koskeva erityinen suunnitelma, johon sisältyvät tämän artiklan 5 kohdan a-e alakohdassa tarkoitetut eritelmät. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyötä tällaisen suunnitelman laatimisessa tämän asetuksen 18 artiklan mukaisesti, jotta komissio voi hyväksyä tällaisia säädöksiä tai antaa ehdotuksen tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen.

▼B

7. Jos toimenpiteitä ei ole hyväksytty de minimis -poikkeuksen täsmentämiseksi joko 5 kohdan mukaisesti hyväksytyssä monivuotisessa suunnitelmassa tai 6 kohdan mukaisesti hyväksytyssä saaliin aluksesta purkamista koskevaa velvoitetta koskevassa erityisessä suunnitelmassa, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 46 artiklan mukaisesti 4 kohdan c alakohdassa tarkoitetun de minimis -poikkeuksen, joka on 5 kohdan c alakohdan i tai ii alakohdassa säädetyt edellytykset huomioon ottaen enintään viisi prosenttia kaikkien sellaisten lajien vuotuisesta kokonaissaaliista, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta 1 kohdan mukaisesti. Tämä de minimis -poikkeus hyväksytään siten, että sen soveltaminen alkaa kyseessä olevan purkamisvelvoitteen soveltamispäivästä.

8. Poikkeuksena velvoitteesta lukea saaliit kyseessä oleviin kiintiöihin 1 kohdan mukaisesti, purkamisvelvoitteen alaisten lajien saaliit, jotka ovat asianomaisten kantojen kiintiöitä suurempia tai saaliit, joiden osalta jäsenvaltiolla ei ole kiintiötä, voidaan vähentää kohdelajin kiintiöstä, ylittämättä kuitenkaan yhdeksää prosenttia kohdelajin kiintiöstä. Tätä säännöstä sovelletaan vain, jos muun kuin kohdelajin kanta on turvallisissa biologisissa rajoissa.

9. Purkamisvelvoitteen alaisten kantojen osalta jäsenvaltiot voivat käyttää kiintiöiden vuosittaista siirtomahdollisuutta 10 prosenttiin saakka sallituista purkamisistaan. Jäsenvaltio voi tässä tarkoituksessa sallia lisämäärien purkamisen saaliin aluksesta purkamista koskevan velvoitteen alaisista kannoista edellyttäen, että määrät ovat enintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle myönnetystä kiintiöstä. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklaa sovelletaan.

10. Nuorten meren eliöiden suojelemisen varmistamiseksi voidaan vahvistaa säilyttämisen vähimmäisviitekoot.

11. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun purkamisvelvoitteen alaisten lajien osalta säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien lajien saaliiden käyttö rajoitetaan muihin tarkoituksiin kuin suoraan ihmisten ravinnoksi, mukaan lukien kalajauho, kalaöljy, lemmikkieläinten ruoka, elintarvikkeiden lisäaineet, lääkkeet ja kosmetiikka.

12. Niiden lajien osalta, joihin ei sovelleta 1 kohdassa mainittua purkamisvelvoitetta, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien lajien saaliita ei saa pitää aluksella, vaan ne on päästettävä heti takaisin mereen.

13. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien pyyntimatkojen yksityiskohtainen ja tarkka dokumentointi sekä riittävät valmiudet ja keinot valvoa kaikkien saaliiden purkamisvelvoitteen noudattamista, muun muassa tarkkailijoiden tai kameravalvonnan avulla tai muulla tavoin. Näin tehdessään jäsenvaltioiden on noudatettava tehokkuuden ja suhteellisuuden periaatteita.

16 artikla

Kalastusmahdollisuudet

1. Jäsenvaltioille jaetut kalastusmahdollisuudet takaavat kullekin jäsenvaltiolle kalastustoiminnan suhteellisen vakauden kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta. Kaikkien jäsenvaltioiden edut on otettava huomioon uusia kalastusmahdollisuuksia jaettaessa.

▼B

2. Kun tiettyä kalakantaa koskeva purkamisvelvoite otetaan käyttöön, kalastusmahdollisuudet määritellään ottaen huomioon muutos, jonka myötä siirrytään kalastusmahdollisuuksien määrittelystä saaliin purkamisen perusteella kalastusmahdollisuuksien määrittelyyn saaliiden perusteella ottaen huomioon, että ensimmäisen ja seuraavien vuosien aikana kyseisen kannan saaliiden poisheittäminen ei ole enää sallittua.

3. Kun on tieteellistä näyttöä siitä, että tietyn kannan osalta vahvistetut kalastusmahdollisuudet ovat selvästi epäsuhdassa kannan todelliseen tilaan nähden, jäsenvaltiot, joilla on välitön hallinnointietu asiassa, voivat toimittaa komissiolle perustellun pyynnön, että se tekisi ehdotuksen ristiriidan lieventämiseksi noudattaen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjä tavoitteita.

4. Kalastusmahdollisuudet määritellään 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti ja ne 9 artiklan 2 kohdan sekä 10 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti vahvistettuja määrällisiä tavoitteita, aikarajoja ja marginaaleja noudattaen.

5. Unionin vesillä kolmansien maiden käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista koskevat toimenpiteet hyväksytään perussopimuksen mukaisesti.

6. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä, kuinka sille jaetut kalastusmahdollisuudet, joihin ei sovelleta kalastusoikeuksien siirtojärjestelmää, voidaan jakaa sen lipun alla purjehtiville aluksille (esimerkiksi luomalla yksittäisiä kalastusmahdollisuuksia). Sen on ilmoitettava jakomenetelmä komissiolle.

7. Sekakalastukseen liittyviä kalastusmahdollisuuksia jaettaessa jäsenvaltioiden on otettava huomioon kyseiseen kalastukseen osallistuvien alusten todennäköinen saaliskoostumus.

8. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille jaetut kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

17 artikla

Perusteet, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava kalastusmahdollisuudet

Jakaessaan käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia 16 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on käytettävä avoimia ja puolueettomia perusteita, mukaan lukien luonteeltaan ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset perusteet. Käytettäviin perusteisiin voivat kuulua muun muassa kalastuksen vaikutus ympäristöön, sääntöjen noudattamisen historia, merkitys paikallisessa taloudessa ja poikkeukselliset saalismäärät. Jäsenvaltioiden on pyrittävä niille jaettujen kalastusmahdollisuuksien rajoissa myös tarjoamaan kannustimia kalastusaluksille valikoivien pyydysten tai sellaisten kalastusmenetelmien käytöstä, joilla on nykyistä vähemmän ympäristövaikutuksia, kuten vähäisempi energiankulutus tai lajin elinympäristölle aiheutettu vahinko.

▼B

III OSASTO

Alueellistaminen

18 artikla

Alueellinen yhteistyö säilyttämistoimenpiteissä

1. Jos asiaankuuluvalla maantieteellisellä alueella sovellettavan, myös 9 ja 10 artiklan nojalla laadittujen monivuotisten suunnitelmien mukaisen unionin säilyttämistoimenpiteen, sekä 11 artiklan mukaisten toimenpiteiden ja saaliiden purkamisvelvoitetta 15 artiklan 6 kohdan mukaisesti koskevien erityisten suunnitelmien osalta komissiolle on siirretty valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä, jäsenvaltiot, joiden välittömään kalastuksenhoitoetuun nämä toimenpiteet vaikuttavat, voivat kyseisessä säilyttämistoimenpiteessä ja/tai monivuotisessa suunnitelmassa asetettavan määräajan puitteissa sopia yhteisten suositusten toimittamisesta niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka esitetään kyseisissä unionin säilyttämistoimenpiteissä, monivuotisissa suunnitelmissa tai poisheittämisvelvoitetta koskevissa erityisissä suunnitelmissa. Komissio hyväksyy tällaiset delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset vasta, kun jäsenvaltioiden yhteisten suositusten toimittamiselle asetettu määräaika on päättynyt.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden, joilla on välitön hallinnointietu, johon 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet vaikuttavat, on tehtävä yhteistyötä keskenään yhteisiä suosituksia laatiessaan. Niiden on myös kuultava asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia. Komissio edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä muun muassa varmistamalla tarvittaessa, että asiaankuuluvilta tieteellisiltä elimiltä saadaan tieteellinen lausunto.

3. Jos yhteisiä suosituksia toimitetaan 1 kohdan mukaisesti, komissio voi hyväksyä nämä toimenpiteet delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä edellyttäen, että tällaiset suositukset ovat asiaan liittyvän säilyttämistoimenpiteen ja/tai monivuotisen suunnitelman mukaisia.

4. Jos säilyttämistoimenpidettä sovelletaan tiettyyn, kolmansien maiden kanssa jaettuun kalakantaan, jota hallinnoidaan monenvälisten kalastusjärjestöjen toimesta taikka kahden- tai monenvälisten sopimusten nojalla, unioni pyrkii sopimaan asiaankuuluvien kumppaneiden kanssa tarvittavista toimenpiteistä 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla hyväksyttävät säilyttämistoimenpiteitä koskevat yhteiset suositukset perustuvat parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin ja että ne täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

a) ne ovat 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;

b) ne ovat asiaankuuluvan säilyttämistoimenpiteen soveltamisalan ja tavoitteiden mukaisia;

c) ne ovat asiaankuuluvan monivuotisen suunnitelman soveltamisalan mukaisia ja täyttävät tehokkaasti siinä asetetut yleiset ja määrälliset tavoitteet;

d) ne ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin oikeuden mukaiset toimenpiteet.

▼B

6. Jolleivät kaikki jäsenvaltiot onnistu sopimaan komissiolle 1 kohdan mukaisesti toimitettavista yhteisistä suosituksista asetetussa määräajassa tai jollei säilyttämistoimenpiteitä koskevia yhteisiä suosituksia pidetä kyseisen säilyttämistoimenpiteen yleisten ja määrällisten tavoitteiden mukaisina, komissio voi toimittaa asianmukaisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen perussopimuksen mukaista menettelyä noudattaen.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi jäsenvaltiot, joilla on maantieteellisesti määritellyn alueen kalakantoihin liittyvä välitön kalastuksenhoitoetu, voivat myös laatia yhteisiä suosituksia toimenpiteistä, joita komissio voi ehdottaa tai hyväksyä.

8. Ylimääräisenä tai vaihtoehtoisena alueellisen yhteistyön menetelmänä jäsenvaltioille annetaan asiaankuuluvaan maantieteelliseen alueeseen sovellettavan unionin säilyttämistoimenpiteellä, myös 9 ja 10 artiklan mukaisesti vahvistetulla monivuotisella suunnitelmalla, valta hyväksyä asetetussa määräajassa toimenpiteitä, jotka määrittävät tuota säilyttämistoimenpidettä tarkemmin. Asianomaisten jäsenvaltioiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä tällaisia toimenpiteitä hyväksyessään. Tämän artiklan 2, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Komissio on otettava mukaan, ja sen huomautukset on otettava huomioon. Jäsenvaltio voi hyväksyä omat kansalliset toimenpiteensä vain, jos toimenpiteiden sisällöstä on päästy yhteisymmärrykseen kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltion toimenpide ei vastaa säilyttämistoimenpiteessä vahvistettuja edellytyksiä, se voi asianmukaisesti perustellen pyytää asianomaista jäsenvaltiota muuttamaan toimenpidettään tai kumoamaan sen.

IV OSASTO

Kansalliset toimenpiteet

19 artikla

Jäsenvaltioiden oman lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai niiden alueelle sijoittautuneisiin henkilöihin sovellettavat jäsenvaltioiden toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä kalakantojen säilyttämiseksi unionin vesillä edellyttäen, että ne täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

(a) toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai, jos kalastustoimintaa ei harjoita kalastusalus, henkilöihin, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueen sellaiselle osalle, joihin perussopimusta sovelletaan;

(b) toimenpiteet ovat 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;

(c) toimenpiteet ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin oikeuden mukaiset toimenpiteet.

2. Jäsenvaltion on valvontaa varten ilmoitettava toisille jäsenvaltioille, joita asia koskee, 1 kohdan mukaisesti hyväksytyistä säännöksistä.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava tämän artiklan mukaisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä koskevat asianmukaiset tiedot julkisesti saataville.

▼B

20 artikla

Jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamat toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä kalakantojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi ja meriekosysteemien suojelutason ylläpitämiseksi tai parantamiseksi 12 meripeninkulman sisällä asianomaisen jäsenvaltion perusviivoista edellyttäen, ettei unioni ole toteuttanut erityisesti kyseistä aluetta koskevia tai erityisesti asianomaisen jäsenvaltion havaitsemaan ongelmaan puuttuvia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä. Jäsenvaltion toteuttamien toimenpiteiden on sovittava yhteen 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden kanssa ja oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin unionin oikeuden mukaiset toimenpiteet.

2. Jos jäsenvaltio aikoo toteuttaa sellaisia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin, toimenpiteet saa toteuttaa vasta sen jälkeen, kun komissiota, asianomaisia jäsenvaltioita ja asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia on kuultu toimenpideluonnoksesta, joihin on liitetty perustelut, joista ilmenee myös, että kyseiset toimenpiteet ovat syrjimättömiä. Kuulemisen suorittava jäsenvaltio voi asettaa tällaiselle kuulemiselle kohtuullisen määräajan, jonka on oltava kuitenkin vähintään kahden kuukauden mittainen.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava tämän artiklan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskevat asianmukaiset tiedot julkisesti saataville.

4. Jos komissio katsoo, että tämän artiklan mukaisesti toteutettu toimenpide ei vastaa 1 kohdan edellytyksiä, se voi asianmukaisesti perustellen pyytää kyseistä jäsenvaltiota muuttamaan toimenpidettään tai kumoamaan sen.

IV OSA

KALASTUSKAPASITEETIN HALLINNOINTI

21 artikla

Kalastusoikeuksien siirtojärjestelmien perustaminen

Jäsenvaltiot voivat perustaa kalastusoikeuksien siirtojärjestelmän. Tällaisen järjestelmän perustaneiden jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä siirrettävien kalastusoikeuksien rekisteriä.

22 artikla

Kalastuskapasiteetin mukauttaminen ja hallinnointi

1. Jäsenvaltioiden on ajan mittaan toteutettava toimenpiteitä laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi omiin kalastusmahdollisuuksiinsa ottaen huomioon suuntaukset ja parhaat tieteelliset lausunnot niiden välisen vakaan ja kestävän tasapainon saavuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle laivastojensa kalastuskapasiteetin ja niiden kalastusmahdollisuuksien välistä tasapainoa koskeva selvitys kunkin vuoden toukokuun 31 päivään mennessä. Jotta edistettäisiin yhteisen lähestymistavan noudattamista koko unionissa, tämä selvitys laaditaan komission kehittämien yhteisten suuntaviivojen mukaisesti, joissa esitetään asiaankuuluvat tekniset, sosiaaliset ja taloudelliset parametrit.

▼B

Selvityksiin on sisällyttävä arvio kunkin jäsenvaltion kansallisen laivaston ja kaikkien laivastonosien vuosittaisesta kapasiteetista. Selvityksissä on pyrittävä määrittelemään laivastonosien rakenteellinen ylikapasiteetti ja arvioimaan niiden pitkän aikavälin kannattavuus. Selvitykset asetetaan julkisesti saataville.

3. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun arvion osalta jäsenvaltioiden on laadittava analyysinsa laivastojensa kalastuskapasiteetin ja niiden kalastusmahdollisuuksien välisen tasapainon pohjalta. Syrjäisimpien alueiden vesillä toimivien laivastojen ja yksinomaan unionin vesien ulkopuolella toimivien alusten osalta on laadittava erilliset arviot.

4. Jos arvio osoittaa selvästi, että kalastuskapasiteettia ei ole tosiasiallisesti tasapainotettu kalastusmahdollisuuksia vastaavaksi, jäsenvaltion on laadittava toimintasuunnitelma kullekin sellaiselle laivastonosalle, jolla on selvästi havaittu olevan merkittävää ylikapasiteettia, ja liitettävä se selvitykseensä. Toimintasuunnitelmassa on esitettävä mukauttamiskohteet ja välineet tasapainoon pääsemiseksi sekä selkeä aikataulu sen täytäntöönpanolle.

Komissio laatii Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain selvityksen jäsenvaltioiden laivastojen kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien tasapainosta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen mukaisesti. Selvityksessä on oltava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimintasuunnitelmat. Ensimmäinen selvitys on toimitettava viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015.

Edellä 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen laatimatta jättäminen ja/tai tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman täytäntöönpanon laiminlyönti voivat johtaa kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavan, myöhemmin annettavan meri- ja kalastuspolitiikan rahoituksen ehtoja vuosina 2014-2020 koskevan unionin säädöksen mukaisen, laivastonosaan tai -osiin tarkoitettuja investointeja koskevan unionin rahoitustuen keskeyttämiseen tai lykkäämiseen samassa suhteessa.

5. Alusta ei saa julkisella tuella poistaa laivastosta, ellei kalastuslisenssiä ja kalastuslupia ole ensin peruutettu.

6. Julkisella tuella käytöstä poistettujen kalastusalusten kalastuskapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 päivästä … kuuta … alkaen niiden laivaston kalastuskapasiteetti ei missään vaiheessa ylitä liitteessä II vahvistettuja kalastuskapasiteetin yläraja.

23 artikla

Lisäys-/poistojärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava laivastojensa lisäyksiä ja poistoja siten, että laivastoon ilman julkista tukea tehtävän uuden kapasiteetin lisäyksen vastapainona on aikaisempi ilman julkista tukea tehty vähintään samansuuruinen kapasiteetin poisto.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

3. Viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2018 komissio arvioi lisäys-/poistojärjestelmää sen perusteella, miten laivastokapasiteetti ja kartoitetut kalastusmahdollisuudet kehittyvät toisiinsa nähden, ja ehdottaa tarvittaessa muutosta tähän järjestelmään.

▼M1

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Ranska saa 31 päivään joulukuuta 2025 saakka ottaa käyttöön uutta kapasiteettia ilman vastaavan kapasiteetin poistoa liitteessä II tarkoitetuista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetun syrjäisimpiin alueisiin kuuluvan Mayotten, jäljempänä 'Mayotte', laivaston osista.

▼B

24 artikla

Kalastuslaivastorekisterit

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava niiden lipun alla purjehtivien unionin kalastusalusten omistajaa, aluksen ja pyydysten ominaisuuksia sekä toimintaa koskevat tiedot, joita tarvitaan tämän asetuksen nojalla vahvistettujen toimenpiteiden hallinnoimiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Komissio pitää yllä unionin kalastuslaivastorekisteriä, joka sisältää sen 2 kohdan nojalla saamat tiedot. Se huolehtii unionin kalastuslaivastorekisterin julkisuudesta varmistaen asianmukaisen henkilötietojen suojan.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksin tekniset toteuttamisvaatimukset, jotka koskevat 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen kirjaamista, muotoa ja toimittamistapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSA

KALASTUKSENHOIDON TIETEELLINEN PERUSTA

25 artikla

Kalastuksenhoidossa tarvittavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on tiedonkeruun alalla hyväksyttyjä sääntöjä noudattaen kerättävä ja hallinnoitava kalastuksenhoidossa tarvittavia biologisia, ympäristöä koskevia, teknisiä ja sosioekonomisia tietoja ja saatettava nämä tiedot loppukäyttäjien saataville, mukaan luettuina komission nimeämät elimet. Tällaisten tietojen hankkimiseen ja hallinnointiin voidaan myöntää meri- ja kalatalousrahaston rahoitusta myöhemmin annettavan meri- ja kalastuspolitiikan rahoituksen ehtoja vuosina 2014-2020 koskevan unionin säädöksen mukaisesti. Kyseisten tietojen avulla olisi erityisesti voitava arvioida

▼B

a) hyödynnettyjen meren biologisten luonnonvarojen tilaa;

b) kalastuksen voimakkuutta sekä vaikutuksia, joita kalastustoiminnasta kohdistuu meren biologisiin luonnonvaroihin ja meriekosysteemeihin; sekä

c) kalastus-, vesiviljely- ja jalostusalojen sosioekonomista tilannetta unionin vesillä ja niiden ulkopuolella.

2. Tällaisten tietojen keräämisessä, hallinnoinnissa ja käytössä on noudatettava seuraavia periaatteita:

a) täsmällisyys ja luotettavuus sekä oikea-aikainen keruu;

b) koordinointimekanismien käyttö, jotta voidaan välttää päällekkäisyyttä kerättäessä tietoja eri tarkoituksiin;

c) kerättyjen tietojen turvallinen varastointi ja suojaaminen atk-pohjaisissa tietokannoissa ja niiden julkinen saatavuus tarvittaessa, myös yhteenkoottuina, siten, että varmistetaan luottamuksellisuus;

d) komissiolla tai sen nimeämillä elimillä on oltava tietojen olemassaolon ja laadun tarkastamiseksi pääsy kerättyjen tietojen käsittelyssä käytettäviin kansallisiin tietokantoihin ja -järjestelmiin;

e) asiaankuuluvien tietojen ja niitä koskevien keruumenetelmien on oltava oikea-aikaisesti saatavilla elimille, joilla on tutkimuksen tai hallinnon näkökulmasta mielenkiintoa kalastusalan tietojen tieteellistä analysointia kohtaan, ja kaikille muille kiinnostuneille osapuolille, paitsi olosuhteissa, joissa sovellettava unionin oikeus edellyttää tietosuojaa ja luottamuksellisuutta.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava joka vuosi komissiolle selvitys kansallisten tiedonkeruuohjelmiensa täytäntöönpanosta ja asetettava ne julkisesti saataville.

Komissio arvioi vuotuista tiedonkeruuselvitystä kuultuaan tieteellistä neuvoa-antavaa elintään ja tarvittaessa asianomaisia alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä, joissa unioni on sopimuspuolena tai tarkkailijana, sekä asianomaisia kansainvälisiä tieteellisiä elimiä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava kalastuksenhoitoa varten tarvittavan tutkimustiedon, myös sosioekonomisen tiedon, keruun ja hallinnan kansallinen koordinointi. Tätä varten ne nimeävät kansallisen vastuuhenkilön ja järjestävät vuosittain kansallisen koordinointikokouksen. Komissiolle on ilmoitettava kansallisista koordinointitoimista, ja se on kutsuttava koordinointikokouksiin.

5. Jäsenvaltioiden on tiiviissä yhteistyössä komission kanssa koordinoitava tiedonkeruutoimintansa samalla merialueella toimivien muiden jäsenvaltioiden kanssa, ja niiden on kaikin tavoin pyrittävä koordinoimaan toimintansa niiden kolmansien maiden kanssa, joiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita on samalla merialueella.

▼B

6. Tiedon keruu, hallinnointi ja käyttö on suoritettava kustannustehokkaalla tavalla.

7. Jos jäsenvaltio laiminlyö tiedonkeruun ja/tai tietojen oikea-aikaisen toimittamisen loppukäyttäjälle, se voi johtaa kyseiselle jäsenvaltiolle maksettavan unionin rahoitustuen keskeyttämiseen tai lykkäämiseen samassa suhteessa myöhemmin annettavan meri- ja kalastuspolitiikan rahoituksen ehtoja vuosina 2014-2020 koskevan unionin säädöksen mukaisesti.

26 artikla

Tieteellisten elinten kuuleminen

Komissio kuulee asianmukaisia tieteellisiä elimiä. Tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa kuullaan tarvittaessa meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen ja hoidon kannalta merkittävistä kysymyksistä, jollaisia ovat muun muassa biologiset, taloudelliset, ympäristölliset, sosiaaliset ja tekniset tekijät. Tieteellisiä elimiä kuultaessa otetaan huomioon julkisten varojen asianmukainen hoito, jotta vältetään tällaisten elinten työn päällekkäisyys.

27 artikla

Tutkimus ja tieteelliset lausunnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kalastukseen ja vesiviljelyyn liittyviä tutkimus- ja innovointiohjelmia. Niiden on koordinoitava tiiviissä yhteistyössä komission kanssa kalastukseen liittyvää tutkimusta ja innovointia sekä tieteellisiä lausuntoja koskevia ohjelmia muiden jäsenvaltioiden sekä unionin tutkimus- ja innovointirakenteiden kanssa, ja tarvittaessa mukaan on otettava asianomaiset neuvoa-antavat toimikunnat. Näille toimille voidaan myöntää rahoitusta unionin talousarviosta unionin asiaa koskevien oikeudellisten säädösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on asianomaisten sidosryhmien osallistamisella, muun muassa käytettävissä olevia unionin taloudellisia resursseja käyttämällä ja keskinäisellä koordinoinnilla varmistettava, että tieteelliseen neuvoa-antavaan prosessiin on käytettävissä tarpeen mukaan osaamista ja henkilöresursseja.

VI OSA

ULKOSUHDEPOLITIIKKA

28 artikla

Tavoitteet

1. Jotta varmistettaisiin meren elollisten luonnonvarojen ja meriympäristön kestävä hyödyntäminen, hoito ja säilyttäminen, unioni harjoittaa ulkoisia kalastussuhteitaan kansainvälisten velvoitteiden ja kalastuspolitiikan tavoitteiden sekä 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden ja periaatteiden mukaisesti.

2. Erityisesti unioni:

a) osallistuu aktiivisesti tieteellisen tiedon ja tieteellisten lausuntojen tuottamiseen ja edistää tätä toimintaa;

▼B

b) edistää unionin aloitteiden poliittista johdonmukaisuutta, erityisesti ympäristöä, kauppaa ja kehitystä koskevien toimien osalta, ja lujittaa kehitysyhteistyön ja tieteellisen, teknisen ja taloudellisen yhteistyön puitteissa toteutettujen toimien johdonmukaisuutta;

c) myötävaikuttaa kestävään kalastustoimintaan, joka on taloudellisesti kannattavaa ja edistää työllisyyttä unionissa;

d) varmistaa, että unionin vesien ulkopuolella harjoitettava unionin kalastustoiminta perustuu samoihin periaatteisiin ja vaatimuksiin kuin yhteisen kalastuspolitiikan alalla sovellettavassa unionin oikeudessa ja edistää unionin toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä muiden kolmansien maiden toimijoihin nähden;

e) edistää ja tukee kaikissa kansainvälisissä yhteyksissä tarvittavia toimia, joita tarvitaan LIS-kalastuksen kitkemiseksi;

f) edistää alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen valvontakomiteoiden perustamista ja vahvistamista, toiminnan säännöllisiä riippumattomia arvioita ja asianmukaisia korjaavia toimia sekä tehokkaita ja varoittavia seuraamuksia, joita on sovellettava avoimella ja syrjimättömällä tavalla.

3. Tämän osan säännökset eivät rajoita perussopimuksen 218 artiklan nojalla hyväksyttyjen kansainvälisten sopimusten erityisiä säännöksiä.

I OSASTO

Kansainväliset kalastusjärjestöt

29 artikla

Unionin toiminta kansainvälisissä kalastusjärjestöissä

1. Unioni tukee ja edistää aktiivisesti kalastusalan kansainvälisten järjestöjen, myös alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, toimintaa.

2. Kalastusalan kansainvälisissä järjestöissä ja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävä unionin kanta perustuu parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin, jotta voidaan varmistaa kalavarojen hoito 2 artiklassa, erityisesti sen 2 kohdassa sekä 5 kohdan c alakohdassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti. Unionin olisi pyrittävä johtamaan alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen toiminnan tehostamisprosessia, jotta ne pystyisivät paremmin säilyttämään ja hoitamaan vastuualueelleen kuuluvia meren elollisia luonnonvaroja.

3. Unioni tukee aktiivisesti kalastusmahdollisuuksien asianmukaisten ja avoimien jakomenetelmien kehittämistä.

4. Unioni edistää alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen keskinäistä yhteistyötä ja niiden sääntelykehysten välistä johdonmukaisuutta ja tukee tieteellisen tiedon ja tieteellisten lausuntojen tuottamista sen varmistamiseksi, että niiden suositukset perustuvat tällaisiin tieteellisiin lausuntoihin.

▼B

30 artikla

Kansainvälisten määräysten noudattaminen

Unioni tekee muun muassa Euroopan kalastuksenvalvontavirastossa, jäljempänä 'virasto', yhteistyötä kolmansien maiden sekä kalastusalan kansainvälisten järjestöjen, myös alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, kanssa tehostaakseen toimenpiteiden noudattamista, erityisesti torjuakseen LIS-kalastusta ja varmistaakseen, että tällaisten kansainvälisten järjestöjen hyväksymiä toimenpiteitä noudatetaan tarkasti.

II OSASTO

Kestävää kalastusta koskevat kumppanuussopimukset

31 artikla

Kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten periaatteet ja tavoitteet

1. Kolmansien maiden kanssa tehtävissä kestävää kalastusta koskevissa kumppanuussopimuksissa vahvistetaan oikeudelliset, ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat kattava hallintokehys unionin kalastusalusten kolmansien maiden vesillä harjoittamaa kalastustoimintaa varten.

Tällaisiin kehyksiin voi sisältyä seuraavaa:

a) tarpeellisten tiede- ja tutkimuslaitosten kehittäminen ja tukeminen;

b) seuranta-, valvonta- ja tarkkailuvalmiudet;

c) muiden sellaisten valmiuksien kehittämistoimet, jotka liittyvät kolmannen maan kestävän kalastuspolitiikan kehittämiseen.

2. Meren elollisten luonnonvarojen ylimäärien kestävän hyödyntämisen varmistamiseksi unioni pyrkii siihen, että kolmansien maiden kanssa tehtävät kalastuskumppanuussopimukset ovat sekä unionia että kyseistä kumppanimaata, myös sen paikallisväestöä ja kalastusalaa, hyödyttäviä ja siihen, että niillä edistetään unionin kalastuslaivastojen toiminnan jatkumista ja pyritään saamaan saatavilla olevista ylimääristä asianmukainen osuus, joka on oikeassa suhteessa unionin kalastuslaivastojen etuihin.

3. Jotta varmistetaan, että kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten nojalla kalastavat unionin kalastusalukset toimivat tarvittaessa samoja vaatimuksia noudattaen kuin unionin kalastusalukset unionin vesillä, unioni pyrkii sisällyttämään kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin kala- ja kalastustuotteiden purkamisvelvoitetta koskevat asianmukaiset määräykset.

▼B

4. Unionin kalastusalukset saavat pyytää ainoastaan UNCLOSin 62 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun sallitun saaliin ylimäärän, joka on määritelty selkeästi ja avoimesti parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen sekä sellaisten tietojen perusteella, jotka on vaihdettu kyseisiä kantoja koskevasta kaikkien laivastojen kokonaispyyntiponnistuksesta unionin ja kolmannen maan välillä. Hajallaan olevien tai laajasti vaeltavien kalakantojen kalastuksen osalta käytettävissä olevien varojen määrittelyssä olisi otettava asianmukaisesti huomioon alueellisella tasolla tehtävät tieteelliset arvioinnit sekä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymät säilyttämis- ja hoitotoimenpiteet.

5. Unionin kalastusalukset eivät saa harjoittaa toimintaa sellaisen kolmannen maan vesillä, jonka kanssa kestävää kalastusta koskeva kumppanuussopimus on voimassa, ellei kalastusaluksilla ole mainitun sopimuksen mukaisesti annettua kalastuslupaa.

6. Unioni varmistaa, että kestävää kalastusta koskevat kumppanuussopimukset sisältävät näiden sopimusten olennaisena osana demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevan lausekkeen.

Nämä sopimukset sisältävät mahdollisuuksien mukaan myös seuraavaa:

a) lauseke, jolla kielletään suotuisampien ehtojen myöntäminen kyseisillä vesillä kalastaville eri laivastoille kuin unionin taloudellisille toimijoille, mukaan lukien edut, jotka koskevat luonnonvarojen säilyttämistä, kehittämistä ja hoitoa sekä rahoitusjärjestelyjä samoin kuin maksuja ja oikeuksia, jotka liittyvät kalastuslupien myöntämiseen;

b) yksinoikeuslauseke, joka liittyy 5 kohtaan säädettyyn sääntöön.

7. Unionissa pyritään valvomaan sellaisten unionin kalastusalusten toimintaa, jotka toimivat muilla kuin unionin vesillä kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten kehyksen ulkopuolella.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat unionin kalastusalukset, jotka toimivat muilla kuin unionin vesillä, kykenevät antamaan yksityiskohtaisia ja täsmällisiä tietoja kaikista pyynti- ja jalostustoimista.

9. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun kalastusluvan saa myöntää alukselle, joka on poistunut unionin kalastuslaivastorekisteristä ja palannut siihen 24 kuukauden kuluessa, vain jos kyseisen aluksen omistaja on toimittanut lippuvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot, joita tarvitaan sen toteamiseksi, että tuona aikana alus toimi täysin niiden vaatimusten mukaisesti, joita sovelletaan unionin lipun alla purjehtiviin aluksiin.

Jos valtio, jonka lipun alla kyseinen alus sai purjehtia sinä aikana, kun se oli poistettuna unionin kalastuslaivastorekisteristä, on todettu LIS-kalastuksen torjumisen, estämisen ja poistamisen kannalta yhteistyöhön osallistumattomaksi valtioksi unionin oikeuden mukaisesti tai meren elollisten luonnonvarojen kestämättömän hyödyntämisen sallivaksi valtioksi, sellainen kalastuslupa voidaan myöntää vain, jos voidaan todeta, että kyseinen alus lopetti kalastustoimet ja omistaja ryhtyi välittömiin toimiin aluksen poistamiseksi tuon valtion rekisteristä.

▼B

10. Komissio järjestää kunkin kestävää kalastusta koskevaan kumppanuussopimukseen liitettävän pöytäkirjan osalta riippumattoman ennakko- ja jälkiarvioinnin ja asettaa ne Euroopan parlamentin ja neuvoston saataville hyvissä ajoin ennen kuin se esittää neuvostolle suosituksen jatkopöytäkirjaa koskevien neuvottelujen avaamista koskevan luvan antamisesta. Yhteenveto tällaisista arvioinneista asetetaan julkisesti saataville.

32 artikla

Rahoitustuki

1. Unioni antaa kolmansille maille rahoitustukea kalastuskumppanuussopimusten kautta tarkoituksena

a) korvata osa kustannuksista, jotka aiheutuvat mahdollisuudesta hyödyntää kalavaroja kolmansien maiden vesillä; se osa kustannuksista, joka unionin varustajien on maksettava mahdollisuudesta hyödyntää kalavaroja, on arvioitava kunkin kalastuskumppanuussopimuksen tai sen pöytäkirjan osalta; sen on oltava oikeudenmukainen, syrjimätön ja oikeassa suhteessa hyödyntämismahdollisuudesta koituviin hyötyihin;

b) perustaa kolmansien maiden kestävän kalastuspolitiikan kehittämiselle hallintokehys, mukaan luettuina tarpeellisten tiede- ja tutkimuslaitosten kehittäminen ja ylläpito, edistää kuulemisprosesseja eturyhmien kanssa sekä luoda seuranta-, tarkkailu- ja valvontavalmiudet ja muita valmiuksien kehittämistoimia. Rahoitustuen saannin edellytyksenä on tiettyjen tulosten saavuttaminen, ja tuen on täydennettävä kyseisten kolmansien maiden kehityshankkeita ja -ohjelmia ja oltava yhdenmukaista niiden kanssa.

2. Kussakin kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa alakohtaisen tuen rahoitustuki irrotetaan kalavarojen hyödyntämisoikeudesta maksettavista maksuista. Unioni vaatii edellytyksenä rahoitustuen mukaisille maksuille tiettyjä tuloksia ja seuraa edistymistä tarkasti.

III OSASTO

Yhteisesti tärkeiden kantojen hoito

33 artikla

Unionin ja kolmansien maiden yhteisesti tärkeiden kantojen hoitoa sekä vaihtoa ja yhteistä hoitoa koskevien sopimusten periaatteet ja tavoitteet

1. Jos myös kolmannet maat hyödyntävät yhteisesti tärkeitä kantoja, unioni pyrkii varmistamaan kyseisten kolmansien maiden kanssa, että kantoja hallinnoidaan kestävällä tavalla, joka on yhdenmukainen tämän asetuksen ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn tavoitteen kanssa. Jos muodolliseen yhteisymmärrykseen ei päästä, unioni pyrkii kaikin tavoin saamaan aikaan yhteisiä järjestelyjä tällaisten kantojen kalastusta varten, jotta kestävä hoito olisi mahdollista erityisesti 2 artiklan 2 kohdan tavoitteen osalta, ja edistämään siten unionin toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä.

▼B

2. Kolmansien maiden kanssa jaettujen kantojen kestävän hyödyntämisen varmistamiseksi ja unionin laivastojen kalastustoimien vakauden takaamiseksi unioni pyrkii UNCLOSin mukaisesti tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia yhteisten kantojen hoitamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa vesialueille pääsyn ja luonnonvarojen hyödyntämismahdollisuuden sekä niihin liittyvien ehtojen vahvistaminen, säilyttämistoimenpiteiden yhdenmukaistaminen ja kalastusmahdollisuuksien vaihto.

VII OSA

VESIVILJELY

34 artikla

Kestävän vesiviljelyn edistäminen

1. Kestävyyden, elintarviketurvan ja elintarvikkeiden saatavuuden sekä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi komissio laatii kestävän vesiviljelytoiminnan kehittämisen yhteisiä painopisteitä ja tavoitteita koskevat ei-sitovat unionin strategiset suuntaviivat. Näissä suuntaviivoissa otetaan huomioon unionin jäsenvaltioiden erilaiset lähtökohdat ja olosuhteet, ja ne muodostavat perustan monivuotisille kansallisille strategiasuunnitelmille pyrkimyksenä

a) parantaa vesiviljelyalan kilpailukykyä ja tukea sen kehittymistä ja innovointia;

b) vähentää hallinnollista rasitetta ja tehdä unionin oikeuden täytäntöönpanosta tehokkaampaa ja sidosryhmien tarpeet paremmin huomioon ottavaa;

c) kannustaa taloudelliseen toimintaan;

d) lisätä monipuolistumista ja parantaa elämän laatua rannikko- ja sisämaa-alueilla;

e) liittää vesiviljelytoiminta meri-, rannikko- ja sisämaa-alueiden suunnitteluun.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava oman alueensa vesiviljelytoiminnan kehittämistä koskeva monivuotinen kansallinen strategiasuunnitelma viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

3. Monivuotisessa kansallisessa strategiasuunnitelmassa esitetään jäsenvaltion tavoitteet ja niiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja aikataulut.

4. Monivuotisilla kansallisilla strategiasuunnitelmilla on erityisesti seuraavat tavoitteet:

a) hallinnon yksinkertaistaminen, erityisesti arviointien ja vaikutustutkimusten sekä lisenssien osalta;

b) vesille ja muille alueille koskevan pääsyn kohtuullisen varmuuden turvaaminen vesiviljelyalan toimijoille;

c) ympäristöä, taloutta sekä sosiaalisia kysymyksiä koskevat indikaattorit;

▼B

d) muiden mahdollisten, erityisesti naapurijäsenvaltioiden meren elollisiin luonnonvaroihin ja meriekosysteemeihin kohdistuvien rajat ylittävien vaikutusten arviointi;

e) kansallisten tutkimusohjelmien välisen synergian luominen sekä kalastusalan ja tiedeyhteisön välinen yhteistyö;

f) kestävästi tuotetun ja laadukkaan ruoan kilpailuaseman edistäminen;

g) vesiviljelykäytäntöjen ja -tutkimuksen edistäminen, jotta lisättäisiin ympäristön ja kalavarojen kannalta myönteisiä vaikutuksia ja vähennettäisiin kielteisiä vaikutuksia, muun muassa vähentämällä rehutuotannossa käytettyihin kalakantoihin kohdistuvaa painetta ja parantamalla resurssitehokkuutta.

5. Jäsenvaltioiden on vaihdettava avoimen koordinointimenetelmän kautta tietoja ja parhaita käytäntöjä monivuotisiin kansallisiin strategiasuunnitelmiin sisältyvistä kansallisista toimenpiteistä.

6. Komissio kannustaa tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon jäsenvaltioiden kesken ja edistää monivuotisessa kansallisessa strategiasuunnitelmassa esitettyjen kansallisten toimenpiteiden koordinointia.

VIII OSA

YHTEINEN MARKKINAJÄRJESTELY

35 artikla

Tavoitteet

1. Perustetaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteinen markkinajärjestely, jäljempänä 'yhteinen markkinajärjestely':

a) edistämään 2 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista ja erityisesti meren elollisten luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä;

b) luomaan kalastus- ja vesiviljelyalalle edellytykset soveltaa yhteistä kalastuspolitiikkaa sopivalla tasolla;

c) parantamaan unionin kalastus- ja vesiviljelyalan, erityisesti tuottajien, kilpailukykyä;

d) parantamaan markkinoiden avoimuutta ja vakautta, erityisesti lisäämällä taloudellista tietämystä ja ymmärrystä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoista unionissa koko toimitusketjun osalta, varmistamalla lisäarvon entistä tasapainoisempi jakautuminen alan koko arvoketjussa sekä parantamalla kuluttajille tiedottamista ja lisäämällä heidän tietoisuuttaan sellaisten ilmoitusten tai merkintöjen avulla, joiden tiedot ovat helposti ymmärrettävissä;

e) tukemaan yhdenvertaisten mahdollisuuksien toteutumista kaikille unionissa kaupan pidettäville tuotteille edistämällä kalavarojen kestävää hyödyntämistä.

▼B

f) vaikuttamaan siihen, että kuluttajien saatavilla on monipuolinen valikoima kalastus- ja vesiviljelytuotteita;

g) antamaan kuluttajalle todennettavissa olevia ja täsmällisiä tuotteen alkuperää ja tuotantotapaa koskevia tietoja, erityisesti merkintöjen ja etiketöinnin avulla.

2. Yhteistä markkinajärjestelyä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ([1]) liitteessä I lueteltuihin kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin, joita pidetään kaupan unionissa.

3. Yhteiseen markkinajärjestelyyn sisältyvät erityisesti

a) alan organisointi mukaan luettuina markkinoiden vakauttamistoimenpiteet;

b) kalastus- ja vesiviljelyalan tuottajaorganisaatioiden tuotanto- ja markkinointisuunnitelmat;

c) yhteiset kaupan pitämisen vaatimukset;

d) kuluttajille tiedottaminen.

IX OSA

VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

36 artikla

Tavoitteet

1. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen on varmistettava tehokkaalla unionin kalastuksenvalvontajärjestelmällä, johon kuuluu LIS-kalastuksen torjunta.

2. Yhteisen kalastuspolitiikan valvonnan ja täytäntöönpanon perustana ja sisältönä on erityisesti

a) kattava, yhdennetty ja yhteinen lähestymistapa;

b) jäsenvaltioiden, komission ja viraston välinen yhteistyö ja koordinointi;

c) kustannustehokkuus ja suhteellisuus;

d) tehokkaiden valvontatekniikoiden käyttö kalastustietojen saatavuuden ja laadukkuuden varmistamiseksi;

e) unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanokehys;

f) riskilähtöinen strategia, jonka perustana on kaikille käytettävissä oleville asiaankuuluville tiedoille automaattisesti tehtävä järjestelmällinen ristiintarkistus;

g) sääntöjen noudattamisen ja yhteistyön kulttuurin kehittäminen kaikkien toimijoiden ja kalastajien keskuudessa.

Unioni toteuttaa aiheelliset toimenpiteet niiden kolmansien maiden suhteen, jotka sallivat kestämätöntä kalastusta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (Katso tämän virallisen lehden sivu 1).

▼B

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalalla toteutetun toiminnan valvonnan, tarkastukset ja täytäntöönpanon valvonnan, mukaan lukien tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten käyttöönotto.

▼M1

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Ranska vapautetaan 31 päivään joulukuuta 2021 asti velvollisuudesta sisällyttää unionin kalastusalusten rekisteriinsä sellaiset alukset, joiden kokonaispituus on alle 10 metriä ja jotka toimivat Mayottelta käsin.

6. Ranskan on 31 päivään joulukuuta 2021 asti pidettävä väliaikaista rekisteriä kalastusaluksista, joiden kokonaispituus on alle 10 metriä ja jotka toimivat Mayottelta käsin. Kyseiseen rekisteriin on sisällyttävä kunkin aluksen osalta ainakin nimi, kokonaispituus ja tunnistekoodi. Väliaikaiseen rekisteriin rekisteröityjä aluksia pidetään Mayottessa rekisteröityinä aluksina.

▼B

37 artikla

Sääntöjen noudattamista tarkasteleva asiantuntijaryhmä

1. Komissio perustaa sääntöjen noudattamista tarkastelevan asiantuntijaryhmän tarkastelemaan, helpottamaan ja tehostamaan unionin kalastuksenvalvontajärjestelmän mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanoa ja niiden noudattamista.

2. Sääntöjen noudattamista tarkasteleva asiantuntijaryhmä koostuu komission ja jäsenvaltioiden edustajista. Komissio voi Euroopan parlamentin pyynnöstä pyytää Euroopan parlamenttia lähettämään asiantuntijoita osallistumaan asiantuntijaryhmän kokouksiin. Virasto saa osallistua sääntöjen noudattamista tarkastelevan asiantuntijaryhmän kokouksiin tarkkailijana.

3. Asiantuntijaryhmän tehtävänä on erityisesti

a) tarkastella säännöllisesti unionin kalastuksenvalvontajärjestelmän noudattamiseen ja täytäntöönpanoon liittyviä kysymyksiä sekä tunnistaa mahdolliset yhteistä etua koskevat ongelmat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa,

b) laatia yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa koskevia lausuntoja, muun muassa unionin rahoitustuen priorisoinnin osalta; ja

c) vaihtaa valvonta- ja tarkastustoimia koskevia tietoja, muun muassa LIS-kalastuksen torjunnasta.

4. Asiantuntijaryhmä tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti 3 kohdan mukaisista sääntöjen noudattamista koskevista toimista.

38 artikla

Uusia valvontatekniikoita ja tietojärjestelmiä koskevat pilottihankkeet

Komissio ja jäsenvaltiot voivat toteuttaa uusiin valvontatekniikoihin ja tietojärjestelmiin liittyviä pilottihankkeita.

▼B

39 artikla

Osallistuminen valvonta-, tarkastus-, täytäntöönpano- ja tiedonkeruukustannuksiin

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että niiden toimijat osallistuvat suhteellisella osuudella unionin kalastuksenvalvontajärjestelmän täytäntöönpanon ja tiedonkeruun toimintakustannuksiin.

X OSA

RAHOITUSVÄLINEET

40 artikla

Tavoitteet

Unionin rahoitustukea voidaan myöntää 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen tähtäävää toimintaa varten.

41 artikla

Jäsenvaltioille myönnettävän rahoitustuen edellytykset

1. Sovellettavissa unionin oikeudellisissa säädöksissä määritettävien ehtojen mukaisesti unionin jäsenvaltioille myöntämän rahoitustuen ehtona on, että jäsenvaltiot noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Jos jäsenvaltiot eivät noudata yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, seurauksena voi olla yhteisen kalastuspolitiikan mukaisen unionin rahoitustuen maksujen keskeyttäminen tai lykkääminen tai rahoitusoikaisujen tekeminen tukeen. Tällaisten toimenpiteiden on oltava oikeasuhtaisia sääntöjen noudattamatta jättämisen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen nähden.

42 artikla

Toimijoille myönnettävän rahoitustuen edellytykset

1. Jollei sovellettavissa unionin oikeudellisissa säädöksissä määritettävistä ehdoista muuta johdu, unionin toimijoille myöntämän rahoitustuen ehtona on, että toimijat noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Jos toimijat rikkovat vakavalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, niiltä on evättävä väliaikaisesti tai pysyvästi mahdollisuus unionin rahoitustukeen ja/tai vähennettävä rahoitustukea, jollei hyväksyttävistä erityissäännöistä muuta johdu. Kyseisten jäsenvaltion toteuttamien toimenpiteiden on oltava varoittavia, tehokkaita ja oikeasuhtaisia sääntöjen noudattamatta jättämisen luonteeseen, vakavuuteen, kestoon ja toistuvuuteen nähden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin rahoitustukea myönnetään vain siinä tapauksessa, ettei asianomaiselle toimijalle ole määrätty seuraamuksia vakavista rikkomuksista unionin rahoitustuen soveltamispäivää edeltävän vuoden aikana.

▼B

XI OSA

NEUVOA-ANTAVAT TOIMIKUNNAT

43 artikla

Neuvoa-antavien toimikuntien perustaminen

1. Kutakin liitteessä III ilmoitettua maantieteellistä aluetta tai toimivalta-alaa varten perustetaan neuvoa-antava toimikunta, jotta edistetään 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikkien sidosryhmien tasapainoista edustusta sekä 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

2. Perustetaan erityisesti seuraavat neuvoa-antavat toimikunnat liitteen III mukaisesti:

a) syrjäisimpien alueiden neuvoa-antava toimikunta, joka jakautuu kolmeen osaan merialueiden mukaisesti: Länsi-Atlantti, Itä-Atlantti ja Intian valtameri

b) vesiviljelyalan neuvoa-antava toimikunta

c) markkina-alan neuvoa-antava toimikunta

d) Mustanmeren neuvoa-antava toimikunta.

3. Kukin neuvoa-antava toimikunta laatii oman työjärjestyksensä.

44 artikla

Neuvoa-antavien toimikuntien tehtävät

1. Tätä asetusta sovellettaessa komission on tarvittaessa kuultava neuvoa-antavia toimikuntia.

2. Neuvoa-antavat toimikunnat voivat

a) antaa suosituksia ja esittää ehdotuksia komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle kalastuksenhoitoon liittyvistä kysymyksistä sekä kalastukseen ja vesiviljelyyn liittyvistä sosioekonomisista ja kalavarojen säilyttämistä koskevista näkökohdista, ja neuvoa-antavat toimikunnat voivat erityisesti antaa suosituksia tavoista yksinkertaistaa kalastuksenhoitoa koskevia sääntöjä;

b) ilmoittaa komissiolle ja jäsenvaltioille omalla maantieteellisellä alueellaan tai toimivalta-alallaan ilmenevistä kalastuksenhoitoon sekä kalastukseen ja tarvittaessa vesiviljelyyn liittyvistä sosioekonomisista ja kalavarojen säilyttämistä koskevista ongelmista ja ehdottaa ratkaisuja näihin ongelmiin;

c) osallistua tiiviissä yhteistyössä tutkijoiden kanssa kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden kehittelyssä tarvittavien tietojen keräämiseen, esittämiseen ja analysointiin.

Jos jokin kysymys koskee kahden tai useamman neuvoa-antavan toimikunnan yhteistä etua, niiden on koordinoitava kantansa ja annettava asiasta yhteiset suositukset.

▼B

3. Neuvoa-antavia toimikuntia kuullaan yhteisistä suosituksista 18 artiklan mukaisesti. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kuulla niitä myös muiden toimenpiteiden osalta. Niiden lausunnot on otettava huomioon. Nämä kuulemiset eivät rajoita tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tai muiden tieteellisten elinten kuulemista. Neuvoa-antavien toimikuntien lausunnot voidaan esittää kaikille asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Komission ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion on vastattava kahden kuukauden kuluessa 1 kohdan nojalla saamiinsa suosituksiin, ehdotuksiin ja tietoihin. Jos lopulliset toimenpiteet poikkeavat neuvoa-antavilta toimikunnilta 1 kohdan nojalla saaduista lausunnoista, suosituksista ja ehdotuksista, komission tai asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä yksityiskohtaiset syyt poikkeamiselle.

45 artikla

Neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpano, toiminta ja rahoitus

1. Neuvoa-antavat toimikunnat muodostuvat:

a) kalatalousalan ja tapauksen mukaan vesiviljelyalan toimijoita edustavista järjestöistä ja jalostuksen ja kaupan pitämisen alojen edustajista;

b) muista yhteisen kalastuspolitiikan alan eturyhmistä, kuten ympäristöjärjestöistä ja kuluttajaryhmistä.

2. Kukin neuvoa-antava toimikunta muodostuu yleiskokouksesta ja toimeenpanevasta komiteasta, joihin kuuluu tarvittaessa sihteeristö ja työryhmiä 18 artiklan mukaista alueellista yhteistyötä koskevien kysymysten käsittelemiseksi, ja hyväksyy toimintansa edellyttämät toimenpiteet.

3. Neuvoa-antavat toimikunnat toimivat ja saavat rahoitusta liitteen III mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 46 artiklan mukaisesti neuvoa-antavien toimikuntien toimintaa koskevista yksityiskohdista.

XII OSA

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

46 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 29 päivästä joulukuuta 2013 viiden vuoden ajaksi 11 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohdassa sekä 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼B

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohdassa sekä 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 11 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohdan ja 45 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

47 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi, joka on tarkoitus hyväksyä 23 artiklan mukaisesti, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

XIII OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Kumoamiset ja muutokset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 2371/2002.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

2. Kumotaan päätös 2004/585/EY tämän asetuksen 45 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen voimaantulosta alkaen.

3. Kumotaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1954/2003 ([1]) 5 artikla.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1954/2003, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevan pyyntiponnistuksen hallinnoinnista, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 685/95 ja (EY) N:o 2027/95 kumoamisesta (EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1).

▼B

4. Kumotaan neuvoston asetus (EY) N:o 639/2004 ([1]).

5. Lisätään asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklaan kohta seuraavasti:

"3 a. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kerrointa ei sovelleta saaliisiin, joita koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (*) 15 artiklan mukainen purkamisvelvoite, edellyttäen, että liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin on enintään 10 prosenttia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11. päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 23)."

49 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisen kalastuspolitiikan toiminnasta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

50 artikla

Vuosikertomus

Komissio raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, miten kestävään enimmäistuottoon tähtäävissä toimissa on edistytty, sekä kalakantojen tilasta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun vuosittainen unionin vesillä ja unionin alusten tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista koskeva neuvoston asetus on hyväksytty.

51 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 639/2004, annettu 30 päivänä maaliskuuta 2004, yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista (EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9).

▼B

LIITE I

5 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN RANNIKKOVESILLE PÄÄSY

1. **Yhdistyneen kuningaskunnan rannikkovedet**

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Flamborough Headistä itään Spurn Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. Lowestoftista itään Lyme Regisistä etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
4. Lyme Regisistä etelään Eddystonesta etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
5. Eddystonesta etelään Longshipsistä lounaaseen	pohjakalastus	rajoittamaton
	kampasimpukat	rajoittamaton
	hummerit	rajoittamaton
	langusti	rajoittamaton
6. Longshipsistä lounaaseen Hartland Pointista luoteeseen	pohjakalastus	rajoittamaton
	langusti	rajoittamaton
	hummerit	rajoittamaton
7. Hartland Pointista Lundy Islandista pohjoiseen vedettyyn viivaan	pohjakalastus	rajoittamaton
8. Lundy Islandista suoraan länteen vedetystä viivasta Cardigan Harbouriin	kaikki lajit	rajoittamaton
9. Point Lynasista pohjoiseen Morecamben majakkalaivasta itään	kaikki lajit	rajoittamaton
10. County Down	pohjakalastus	rajoittamaton
11. New Islandista koilliseen Sanda Islandista lounaaseen	kaikki lajit	rajoittamaton
12. Port Stewartista pohjoiseen Barra Headistä länteen	kaikki lajit	rajoittamaton
13. 57°40′ pohjoista leveyttä Butt of Lewisista länteen	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton
14. St Kilda, Flannan Islands	kaikki lajit	rajoittamaton
15. Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30′ N – 5°45′ W välisestä viivasta länteen	kaikki lajit	rajoittamaton

▼B

B. IRLANTI

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Point Lynasista pohjoiseen Mull of Gallowaysta etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
2. Mull of Oasta länteen Barra Headistä länteen	pohjakalastus	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton

C. SAKSA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumburgh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään, Whitby High'n majakasta itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandin majakasta itään, Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton
4. St Kildaa ympäröivä alue	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
5. Butt of Lewisin majakasta länteen Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30′ N – 5°45′ W väliseen viivaan	silli	rajoittamaton
6. North Ronaa ja Suliskeria (Sulasgeir) ympäröivä alue	silli	rajoittamaton

D. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumburgh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli ja silakka	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
2. Berwick-upon-Tweedistä itään, Flamborough Headistä itään	silli ja silakka	rajoittamaton
3. North Forelandistä itään, Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli ja silakka	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli ja silakka	rajoittamaton
2. Cromerista pohjoiseen North Forelandistä itään	pohjakalastus	rajoittamaton
3. North Forelandistä itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
4. Dungenessin uudesta majakasta etelään, Selsey Billistä etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
5. Straight Pointista kaakkoon, South Bishopista luoteeseen	pohjakalastus	rajoittamaton

2. **Irlannin rannikkovedet**

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Erris Headistä luoteeseen Sybil Pointista länteen	pohjakalastus	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
2. Mizen Headistä etelään Stagsistä etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
3. Stagsistä etelään Corkista etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
4. Corkista etelään, Carnsore Pointista etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
5. Carnsore Pointista etelään, Haulbowlinesta kaakkoon	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton

▼B

B. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Mine Headistä etelään Hook Point	pohjakalastus	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
2. Hook Point Carlingford Lough	pohjakalastus	rajoittamaton
	silli	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton
	keisarihummeri	rajoittamaton
	kampasimpukat	rajoittamaton

C. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)		
1. Stagsistä etelään Carnsore Pointista etelään	silli ja silakka	rajoittamaton
	makrilli	rajoittamaton

D. SAKSA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Old Head of Kinsalestä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
2. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	makrilli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	pohjakalastus	rajoittamaton
2. Wicklow Headistä itään Carlingford Lough'sta kaakkoon	pohjakalastus	rajoittamaton

▼B

3. **Belgian rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
3–12 meripeninkulmaa	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
	Ranska	silli	rajoittamaton

4. **Tanskan rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (Tanskan ja Saksan rajalta Hanstholmiin) (6–12 meripeninkulmaa)			
Tanskan ja Saksan rajalta Blåvands Hukiin	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
	Alankomaat	kampelakalat	rajoittamaton
		turskakalat	rajoittamaton
Blåvands Hukista Bovbjergiin	Belgia	turska	rajoittamaton vain 1.6.-31.7.
		kolja	rajoittamaton vain 1.6.-31.7.
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
	Alankomaat	punakampela	rajoittamaton
		merianturat	rajoittamaton
Thyborønista Hanstholmiin	Belgia	valkoturska	rajoittamaton vain 1.6.-31.7.
		punakampela	rajoittamaton vain 1.6.-31.7.
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		merianturat	rajoittamaton
Skagerrak (Hanstholmista Skageniin) (4–12 meripeninkulmaa)	Belgia	punakampela	rajoittamaton vain 1.6.-31.7.
	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		seiti	rajoittamaton
		kolja	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
	Alankomaat	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		merianturat	rajoittamaton
Kattegat (3–12 meripeninkulmaa)	Saksa	turska	rajoittamaton
		kampelakalat	rajoittamaton
		keisarihummeri	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
Zeelandista pohjoiseen Forsnæsin majakan kautta kulkevalle leveyspiirille	Saksa	kilohaili	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Itämeri (Beltit, Juutinrauma ja Bornholm mukaan luettuina) 3—12 meripeninkulmaa	Saksa	kampelakalat	rajoittamaton
		turska	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		lohi	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton
Skagerrak (4–12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3–12 meripeninkulmaa ([1]))	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (3–12 meripeninkulmaa)	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

([1]) Mitattuna rannikkoviivasta.

5. **Saksan rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (3–12 meripeninkulmaa) kaikki rannikot	Tanska	pohjakalastus	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
	Alankomaat	pohjakalastus	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Amrumin pohjoiskärkeen pisteeseen 54°43' N	Tanska	katkaravut	rajoittamaton
Helgolandia ympäröivä vyöhyke	Yhdistynyt kuningaskunta	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
Itämeren rannikko (3–12 meripeninkulmaa)	Tanska	turska	rajoittamaton
		punakampela	rajoittamaton
		silli	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		ankerias	rajoittamaton
		valkoturska	rajoittamaton
		makrilli	rajoittamaton

▼B

6. **Ranskan ja merentakaisten departementtien rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Koillis-Atlantin rannikko (6—12 meripeninkulmaa)			
Belgian ja Ranskan rajalta Manchen departementin itäpuolelle (Vire-Grandcamp-les-Bainsin suisto 49°23' 30" N – 1°2' W pohjois-koilliseen)	Belgia	pohjakalastus	rajoittamaton
		kampasimpukat	rajoittamaton
	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
Dunkerquesta (2°20' E) Cap d'Antiferiin (0°10' E)	Saksa	silli	rajoittamaton vain 1.10-31.12.
Belgian ja Ranskan rajalta läntiseen Cap d'Alprechiin (50°42' 30" N – 1°33' 30" E)	Yhdistynyt kuningaskunta	silli	rajoittamaton
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan ja Ranskan rajalta pisteeseen 46°08' N	Espanja	sardelli (aito anjovis)	kohdennettu kalastus, rajoittamaton vain 1.3.–30.6.
			kalastus eläväksi syötiksi vain 1.7.–31.10.
		sardiinit	rajoittamaton vain 1.1.–28.2. ja 1.7.–31.12.
			Lisäksi yllämainittuihin lajeihin liittyvää toimintaa on harjoitettava vuonna 1 984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja sen rajoissa.
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan rajalta Cap Leucateen	Espanja	kaikki lajit	rajoittamaton

▼B

7. **Espanjan rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Ranskan ja Espanjan rajalta Cap Mayorin majakkaan (3°47' W)	Ranska	pelagiset lajit	rajoittamaton vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja sen rajoissa
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Ranskan rajalta Cap Creusiin	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton

8. **Kroatian rannikkovedet** ([1])

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
12 peninkulmaa, jotka rajoittuvat Kroatian suvereniteettiin kuuluvaan merialueeseen, joka sijaitsee 45° 10′:n pohjoista leveyttä pohjoispuolella Länsi-Istrian rannikolla, Kroatian meriulkorajasta, jossa mainittu leveyspiiri koskettaa Länsi-Istrian rannikon maa- aluetta (niemi Grgatov rt Funtana)	Slovenia	Pohjakalalajit ja pienet pelagiset lajit, mukaan lukien sardiini ja sardelli	100 tonnia 25 kalastusaluksen enimmäismäärälle, joka käsittää 5 troolinuotilla varustettua kalastusalusta

([1]) Edellä mainittua järjestelyä sovelletaan Slovenian tasavallan hallituksen ja Kroatian tasavallan hallituksen välillä 4 päivänä marraskuuta 2009 Tukholmassa allekirjoitetun välityssopimuksen johdosta annetun välitystuomion täysimääräisestä täytäntöönpanosta lukien.

9. **Alankomaiden rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
(3–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Belgia	kaikki lajit	rajoittamaton
	Tanska	pohjakalastus	rajoittamaton
		kilohaili	rajoittamaton
		tuulenkala	rajoittamaton
		piikkimakrillit	rajoittamaton
	Saksa	turska	rajoittamaton
		katkaravut	rajoittamaton

▼B

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
(6–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton
Texelin eteläkärjestä länteen Alankomaiden ja Saksan rajaan	Yhdistynyt kuningaskunta	pohjakalastus	rajoittamaton

10. **Slovenian rannikkovedet** ([1])

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
12 peninkulmaa, jotka rajoittuvat Slovenian suvereniteettiin kuuluvaan merialueeseen, joka sijaitsee 45°10':n pohjoista leveyttä pohjoispuolella Länsi-Istrian rannikolla, Kroatian meriulkorajasta, jossa mainittu leveyspiiri koskettaa Länsi-Istrian rannikon maa- aluetta (niemi Grgatov rt Funtana)	Kroatia	Pohjakalalajit ja pienet pelagiset lajit, mukaan lukien sardiini ja sardelli	100 tonnia 25 kalastusaluksen enimmäismäärälle, joka käsittää 5 troolinuotilla varustettua kalastusalusta

([1]) Edellä mainittua järjestelyä sovelletaan Slovenian tasavallan hallituksen ja Kroatian tasavallan hallituksen välillä 4 päivänä marraskuuta 2009 Tukholmassa allekirjoitetun välityssopimuksen johdosta annetun välitystuomion täysimääräisestä täytäntöönpanosta lukien."

11. **Suomen rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Itämeri (4–12 meripeninkulmaa ([1]))	Ruotsi	kaikki lajit	rajoittamaton

([1]) 3–12 meripeninkulmaa Bogskärin saarten ympärillä.

12. **Ruotsin rannikkovedet**

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Laji	Laajuus tai erityispiirteet
Skagerrak (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Kattegat (3–12 meripeninkulmaa ([1]))	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
Itämeri (4—12 meripeninkulmaa)	Tanska	kaikki lajit	rajoittamaton
	Suomi	kaikki lajit	rajoittamaton

([1]) Mitattuna rannikkoviivasta.

▼B

LIITE II

KALASTUSKAPASITEETIN YLÄRAJAT

Kapasiteetin ylärajat

Jäsenvaltio	GT	kW
Belgia	18 962	51 586
Bulgaria	7 250	62 708
Kroatia	53 452	426 064
Tanska	88 762	313 333
Saksa	71 117	167 078
Viro	21 677	52 566
Irlanti	77 568	210 083
Kreikka	84 123	469 061
Espanja (ml. syrjäisimmät alueet)	423 550	964 826
Ranska (ml. syrjäisimmät alueet)	214 282	1 166 328
Italia	173 506	1 070 028
Kypros	11 021	47 803
Latvia	46 418	58 496
Liettua	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Alankomaat	166 859	350 736
Puola	38 270	90 650
Portugali (ml. syrjäisimmät alueet)	114 549	386 539
Romania	1 908	6 356
Slovenia	675	8 867
Suomi	18 066	181 717
Ruotsi	43 396	210 829
Yhdistynyt kuningaskunta	231 106	909 141

▼B

Kapasiteetin ylärajat

Unionin syrjäisimmät alueet	GT	kW
Espanja		
Kanariansaaret: L ([1]) < 12 m. Unionin vedet	2 617	20 863
Kanariansaaret: L> 12 m. Unionin vedet	3 059	10 364
Kanariansaaret: L > 12 m. Kansainväliset ja kolmansien maiden vedet	28 823	45 593
Ranska		
Reunionin saari: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L < 12 m	1 050	19 320
Reunionin saari: Pelagiset lajit. L > 12 m	10 002	31 465
Ranskan Guayana: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L < 12 m	903	11 644
Ranskan Guayana: Katkarapualukset	7 560	19 726
Ranskan Guayana: Pelagiset lajit. Avomerikalastusalukset	3 500	5 000
Martinique: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiset lajit. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiset lajit. L > 12 m	500	1 750
▼M1		
Mayotte. Nuottaa käyttävät alukset	13 916 (*)	24 000 (*)
Mayotte. Mekaaniset pitkäsiima-alukset < 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Mayotte. Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. Alukset < 10 m	p.m. (**)	p.m. (**)

▼B

Portugali

Madeira: Pohjakalalajit. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L > 12 m	4 114	12 734

▼B

Unionin syrjäisimmät alueet	GT	kW
Madeira: Pelagiset lajit. Nuotta. L > 12 m	181	777
Azorit: Pohjakalalajit. L < 12 m	2 617	29 870
Azorit: Pohjakalalajit ja pelagiset lajit. L > 12 m	12 979	25 721

([1]) L tarkoittaa aluksen kokonaispituutta.

►M1 (*) Intian valtameren tonnikalatoimikunnalle (IOTC) 7. tammikuuta 2011 esitetyn kehittämissuunnitelman mukaisesti.

(**) Enimmäismäärät esitetään tässä taulukossa, kun ne valmistuvat tai viimeistään 31. joulukuuta 2025. ◄

▼B

LIITE III

NEUVOA-ANTAVAT TOIMIKUNNAT

1. **Neuvoa-antavien toimikuntien nimi ja toimivalta-alue**

Nimi	Toimivalta-alueet
Itämeri	ICES-alueet III b, III c ja III d
Mustameri	GFCM:n päätöslauselman nro GFCM/33/2009/2 mukainen GFCM:n maantieteellinen osa-alue
Välimeri	5°36′ läntisestä pituuspiiristä itään olevilla Välimeren merivesillä
Pohjanmeri	ICES-alueet IV ja III a
Luoteiset vedet	ICES-alueet V (ei kuitenkaan V a ja V b:stä ainoastaan unionin vedet), VI ja VII
Lounaiset vedet	ICES-alueet VIII, IX ja X (Azoreita ympäröivät vesialueet), ja CECAF-alueet 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeiraa ja Kanariansaaria ympäröivät vesialueet)
Syrjäisimmät alueet	Perussopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja syrjäisimpiä alueita ympäröivät unionin vedet jaettuina kolmeen merialueeseen: Länsi-Atlanttiin, Itä-Atlanttiin ja Intian valtamereen
Pelagiset kannat (mustakitaturska, makrilli, piikkimakrilli, silli, karjukala)	Kaikki maantieteelliset alueet Itämerta ja Välimerta lukuun ottamatta
Aava meri / pitkän matkan laivastot	Kaikki unionille kuulumattomat vedet
Vesiviljely	Vesiviljely sellaisena kuin se määritellään 4 artiklassa
Markkinat	Kaikki markkina-alueet

2. **Neuvoa-antavien toimikuntien toiminta ja rahoitus**

a) Yleiskokouksessa ja toimeenpanevassa komiteassa 60 prosenttia paikoista myönnetään kalastajien edustajille ja vesiviljelyalan neuvoa-antavalle toimikunnalle, vesiviljelyalan toimijoille sekä jalostuksen ja kaupan pitämisen alojen edustajille ja 40 prosenttia yhteisen kalastuspolitiikan vaikutuspiiriin kuuluvien muiden eturyhmien edustajille, kuten ympäristöjärjestöille ja kuluttajaryhmille.

b) Vesiviljelyalan neuvoa-antavaa toimikuntaa ja markkinoiden neuvoa-antavaa toimikuntaa lukuun ottamatta toimeenpanevassa komiteassa on oltava jäsenenä vähintään yksi kalan pyynnin alan edustaja kustakin asianomaisesta jäsenvaltiosta.

c) Toimeenpanevan komitean jäsenten on mahdollisuuksien mukaan hyväksyttävä suositukset konsensuksella. Jos konsensusta ei voida saavuttaa, jäsenten esittämät eriävät mielipiteet on merkittävä läsnä olleiden ja äänestykseen osallistuneiden jäsenten enemmistön hyväksymiin suosituksiin.

▼B

d) Kunkin neuvoa-antavan toimikunnan on nimitettävä puheenjohtaja konsensuksella. Puheenjohtajan on toimittava puolueettomasti.

e) Kukin neuvoa-antava toimikunta hyväksyy toimenpiteet, joita tarvitaan avoimuuden ja kaikkien ilmaistujen näkökantojen kunnioittamisen takaamiseksi.

f) Toimeenpanevan komitean hyväksymät suositukset on toimitettava välittömästi yleiskokoukselle, komissiolle, asianomaisille jäsenvaltioille sekä pyynnöstä kenelle tahansa.

g) Yleiskokouksen kokousten on oltava avoimia yleisölle. Toimeenpanevan komitean kokousten on oltava avoimia yleisölle, ellei toimeenpaneva komitea jäsentensä enemmistöllä poikkeustapauksissa päätä toisin.

h) Kalatalousalaa ja muita eturyhmiä edustavat eurooppalaiset ja kansalliset organisaatiot voivat tehdä asianomaisille jäsenvaltioille ehdotuksia jäseniksi. Nämä jäsenvaltiot sopivat yleiskokouksen jäsenistä.

i) Kansallisten ja alueellisten viranomaisten edustajat, joilla on kalastusalan etuja asianomaisella alueella, ja komissiota neuvovat jäsenvaltioiden tutkimus- ja kalantutkimuslaitosten sekä kansainvälisten tutkimuslaitosten tutkijat saavat osallistua aktiivisina tarkkailijoina neuvoa-antavien toimikuntien kokouksiin. Myös muita pätevöityneitä tutkijoita voidaan kutsua.

j) Euroopan parlamentin ja komission edustajat voivat osallistua aktiivisina tarkkailijoina neuvoa-antavien toimikuntien kokouksiin.

k) Kun neuvotellaan kysymyksistä, jotka vaikuttavat sellaisten kolmansien maiden kalatalousalan ja muiden eturyhmien edustajiin, myös alueellisten kalastusjärjestöjen edustajiin, joilla on kalastusalan etuja sellaisella alueella tai sellaisessa kalastuksessa, joka kuuluu neuvoa-antavan toimikunnan piiriin, kyseisten tahojen edustajia voidaan kutsua osallistumaan aktiivisina tarkkailijoina näiden neuvoa-antavien toimikuntien kokouksiin.

l) Neuvoa-antavat toimikunnat voivat hakea unionin rahoitustukea Euroopan yleistä etua tavoittelevana organisaationa.

m) Komissio allekirjoittaa kunkin neuvoa-antavan toimikunnan kanssa vuosittain avustussopimuksen, jolla osallistutaan niiden toimintakustannuksiin, tulkkaus- ja käännöskulut mukaan luettuina.

n) Komissio voi tehdä kaikki tarpeellisiksi katsomansa tarkastukset varmistaakseen, että toiminta on neuvoa-antaville toimikunnille osoitettujen tehtävien mukaista.

o) Kunkin neuvoa-antavan toimikunnan on toimitettava vuosittain talousarvionsa ja toimintaansa koskeva vuosikertomus komissiolle ja kyseisille jäsenvaltioille.

p) Komissio tai tilintarkastustuomioistuin voi milloin tahansa suorittaa tilintarkastuksen, jonka toteuttajana on komissio tai tilintarkastustuomioistuin taikka jokin näiden valitsema ulkopuolinen elin.

q) Kunkin neuvoa-antavan toimikunnan on nimettävä hyväksytty tilintarkastaja kaudelle, jonka ajan toimikunta saa unionin rahoitusta.